

വിദ്യാഭിവാഞ്ചിനി

ഒരു ഉൽകൃഷ്ട പത്രഗ്രന്ഥം.

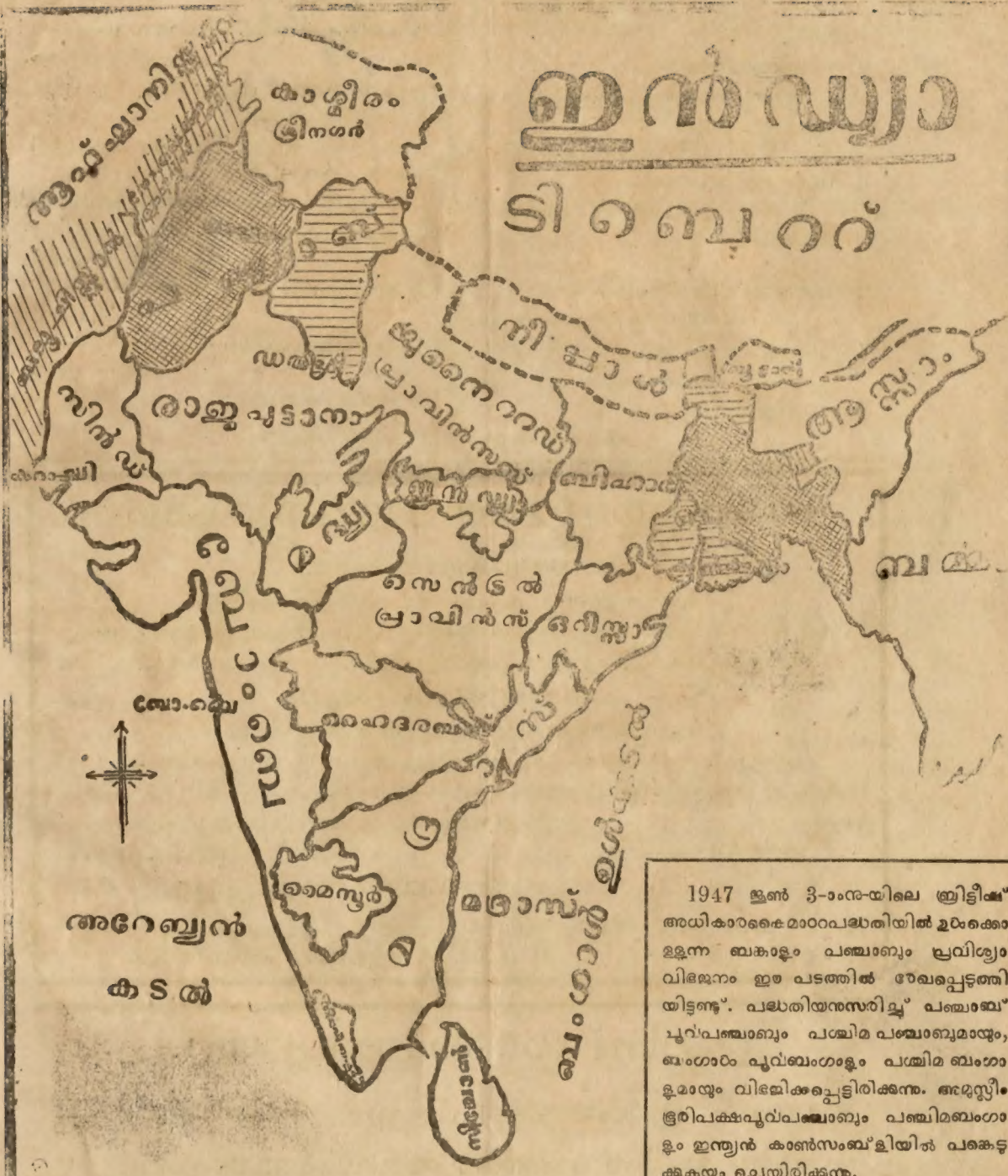
പുസ്തകം 2

ലക്കം 8

1947 AUGUST

As/8

ഇൻഡ്യാ ടി ബെറ്റ്

1947 ജൂൺ 3-ാംന-യിലെ ബ്രിട്ടീഷ് അധികാരക്കൈമാറ്റപദ്ധതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ബങ്കാളം പഞ്ചാബും പ്രവിശ്യ വിഭജനം ഈ പടത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പദ്ധതിയനുസരിച്ച് പഞ്ചാബ് ചുവപ്പഞ്ചാബും പശ്ചിമ പഞ്ചാബുമായും, ബംഗാൾ പൂർവ്വബംഗാളും പശ്ചിമ ബംഗാളുമായും വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അമൃതസീർ ഭൂരിപക്ഷപൂർവ്വപഞ്ചാബും പഞ്ചിമബംഗാളും ഇന്ത്യൻ കൺസംബ്ളിയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വിഷയ വിവരം .

1 പ്രസ്താവന.	9 കാവ്യകലയും, ശൃംഗാരസവും—
ഏവർ, ഇ. കെ.
2 സാമന്തഭാരതം—
തൃക്കൊടിത്താനം ഗോപിനാഥൻ നായർ.	10 സോവിയറ്റ് റഷ്യയിലെ,
വിദ്യാഭ്യാസം—
മംഗലം, ചക്രവാണി.
3 ആൾസ്റ്റ് 15—
കെ. എസ്. പിള്ള.	11 തോഴിയോട്—
കീഴ്കുളം, എൻ. രാമൻപിള്ള എം. ഫ.
4 ഡാർട്ടൻ! ഹാർട്ട്—
പുത്തപ്പത്തു രാമമേനോൻ.	12 മഹാഭാരതങ്ങൾ—
ഡി. ശ്രീമാൻനമ്പൂതിരി.
5 അജപാലിക—
നാലാങ്കൽ.	13 മാതൃഭാഷാഭൂസനം—
വിദ്യാലയം.
6 വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റ്—
പി. കെ. വാസുദേവൻ നായർ ബി. എ.	14 ഭാരതീയസംഗീതം—
ലീല—കമുകര.
7 വിവാഹത്തിനുശേഷം—
വള്ളംകുളം, പി. ജി. പിള്ള.	15—വിജ്ഞാനചിമി.
8 മധുചന്ദ്രികയിൽ—
എം. പി. അപ്പൻ.	16 ഗ്രന്ഥവിഹാരം.

സ്വതന്ത്രമായ ഭാഗ്യസുഖം

അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ!

ഭാവിസന്താനങ്ങൾ അഭോഗികളായിരിക്കണമെങ്കിൽ!!

ഗുഹ്യജാഗരണയും, മുതലായ ജാഗരണയും എന്നു നേക്കമാറി നശിപ്പിക്കുക.

സ്വതന്ത്രമായ ചുറ്റും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും അർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ

ചന്ദനസായനം (Regd)

പ്രസ്തുത രോഗങ്ങളെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നു.

മുതച്ചുട്, സോമരാഗം (അഥവാ വെള്ളംപോഷ്) ഉണ്ണി സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ ഇവയെ നശിപ്പിച്ചു അഭോഗ്യം, യെര്യനം, സെര്യനം ഇവയെ വീണ്ടെടുക്കുക.

സ്രീപുരുഷന്മാർക്കു കന്യാപാദം അർപ്പണ പ്രദം

റാത്തൽ 1-ാം 5 ക.

പാക്കിങ്ങ്, തപൽ പുറമെ

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)

H. O. ചാലക്കുടി. ബ്രാഞ്ച് ഓഫീസ്: തൃശ്ശിവപേരൂർ, ഇരിഞ്ഞാലക്കുട, അമ്പലമുക്ക്
N. B. വി. പി. ഏപ്പാട് ഹെഡ് ഓഫീസിൽമാത്രം.

ഇംഗ്ലീഷ് ശതോപാദ്ധ്യായൻ.

ഈ ഗ്രന്ഥം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠിച്ചാൽ ഒരു മാസംകൊണ്ട്

ആർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അതിസമർത്ഥനാകാം.

വില രൂപാ ൪ മാത്രം.

മാനേജർ, വി. വി. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

സരസ്വതി! നമസ്കൃതം വരദേ! കാമരൂപിണി!
വിദ്യാരംഭം കരിഷ്യാമി സിദ്ധിർവതു മേ സദാ.

പുസ്തകം ൨. { ൧൧൨൨ കർക്കടകം. } ലക്കം ൮.

പ്രസ്താവന.

മാതൃഭൂമിയുടെ മഹനീയമായ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപന മഹോത്സവത്തിൽ വിദ്യാഭിവാദ്യം അതിൽ ഭാഗമാക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ഇതേ ഒരു അപൂർവ്വ ഘട്ടമായിട്ടുള്ള പരിഗണിക്കേണ്ടത്. മഹത്തായ ഈ സന്ദർഭത്തെ പാർശ്വപാർശ്വ പദ്ധതി വേരായി വിശിഷ്ടമാക്കുന്ന തല പൊന്നിക്കുന്ന സഹ്യമാല അലരുന്നിത്തോറണം ഉയർത്തി, പൊന്നിനുന്നിത്തേരിൽ ഏഴുനെയ്യ്, ആ അഭിനവ വിജയപതാകയ്ക്കു ഭാരമായി കരങ്ങളുയർത്തിപ്പിന്നിലുണ്ടാക്കുന്ന ബാലാവി, പൊന്നുമുക്കിട്ട പച്ചപ്പട്ടകൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന പ്രീതിയുണ്ടാക്കുന്ന മോഹനപ്രകൃതി, പൂവണിപ്പൊന്നു കളകളിൽ ചാരിച്ചു വളരുന്ന സുഗന്ധ ചുണ്ണങ്ങളെ ആവോളം വശിവിതരി താമസ നമിക്കിക്കിത്തുടങ്ങിയ മന്ദപ്രസാദം, കരിവക രണ്ടുരുടെ സം പിടിച്ചുകൊണ്ടു തെളുത്തെയ്തിട്ടുള്ള പ്രകൃതിദർപ്പണമായി തെളിയുന്ന കളർപൊയ്ക്കിൽ പൂജിപ്പിച്ചുതമപ്പുലർ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്ന കേരളശ്രീമൂലം, മാരിവിൽ വിധാനത്തിനായി കടഞ്ഞെടുത്ത സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വൈദ്യശാസ്ത്രമണി കോൽവകരിച്ചിരിക്കുന്ന നീഹാര ശീകരോപഹാരം, ചെമ്പനിനീർവർഷത്തിന്റെ വോലയരലങ്ങളിൽ കിനിഞ്ഞുവരുന്ന തുമ്പപ്പൊലി, പഞ്ചവണ്ണക്കിളികളുടെ കളകണ്ഠനാളങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നൊഴുകുന്ന ജയജയഗീതം അതേ, അനിവാര്യവും അനന്യസുഖമുമാംവിലം ഈ മഹോത്സവത്തോടു അശ്വാസംവാമെന്നു വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ ചെയ്യുന്നതു്.

അഭിവാദ്യം തുളിച്ചാട്ടത്താൽ, അവകൾ അലരുന്നിരിക്കുന്നിരിക്കാൻ, അവർനിന്നും അകം കളർകൊണ്ടു അല്ല ഹാസങ്ങളാൽ, അവിന്ദുകളാൽ മുഗ്ദ്ധപ്രഭാവങ്ങളാൽ, അഭംചുഷ്ണിത്ത പൊൽകരിയകളുവാറുന്ന നെല്ലാടങ്ങളും കലകളുതിരിച്ചാൽ, ചെങ്കളിയിട്ടിടയിൽനിന്നു വിളങ്ങുന്ന ആകാശ മേൽപ്പരപ്പ് ചെൺപട്ടുവിതാനത്താൽ ഈ മഹോത്സവത്തിന്റെ അഭിരോമണീയത അഭിമാനപൂർവ്വം ചാഴ്ന്നുവെക്കുന്ന ഇരിക്കുന്നില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യദൈവതയുടെ പൊൽപോലി വയ്യിൽ തെളിഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന കർത്തവ്യക്കിടക്ക, ചെറുകുഞ്ചോലത്തിന്റെ ഹൃദയസ്തനം, അഹിംസാതത്വത്തിന്റെ അജയ്യമായ ശാഖധനി, അക്രമങ്ങളുടേയും അഹിതകളുടേയും അവസാനവാഴ്ച തെളിയിക്കുന്ന ഇടർമുട്ട്, ലോകത്തിൽ ഇങ്ങിനിയൊരുതന്നെ തകർന്നൊഴുന്ന സാമ്രാജ്യമേഖലകളുടെ മൊഴ്കൽ, ശാശ്വതശാന്തിയനത്തിന്റെ മണിമുക്കം, സാമൂഹികമായ സാഹോദര്യശിശുവിന്റെ അച്ചുക്കുയരലാപം, ഈ മഹോത്സവത്തിന്റെ സങ്കീർണ്

നമായി നമുക്കു കേൾക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. മാധ്യമിയുടെ മധ്യാസ്തമനകളുൾക്കൊള്ളുന്ന പൊന്നുംചിങ്ങമാസത്തിന്റെ തല തൊട്ടനുഗ്രഹിക്കാനുള്ള അനിർവചനീയമായ സൗഭാഗ്യമഹിമയും, ഈ സുവർണ്ണകാലത്തിൽ കോളിയരിചെയ്തൊരു കോളിളക്കമായിരിക്കും അരുളുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യം, ജീവിതം ഇതു ഹൃദയാകർഷകമായി, ഹൃദയപ്രിയമായി ഇതുപോലെ മറററൊന്നുള്ളതു്. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യമുതൽ സംസ്കരണത്തിന് ഏതു മന്ദഗതിയിലെ ഉയർന്നുനീക്കം അവിൻ ശക്തനാകാതെ ഇരിക്കുന്നത്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവൻ സ്വയം ക്ഷീണിതനും അവരനും ജരാജ്ജ്വലിതനും അതി അഭിശപ്തനായി അധഃപതിക്കുന്നു. പുനർപ്രഭാവമായ ചതുർവർഗ്ഗങ്ങളേക്കാൾ സ്വാതന്ത്ര്യമേവ പുനർജന്മസാധനം എന്നുള്ളതിൽ അവന്റെ അഭിമാനം അടിയുറച്ചതായിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം നിരകരംവിഹരണം സ്വാന്തപ്രശാന്തംസദാ എന്ന നിലയിൽ ത്രൈലോക്യമാജ്ഞ കിം എന്ന അവൻ ഉച്ചൈസ്തരം ചോദിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

സ്വം പരവരം ദുഃഖം

സ്വമാത്മവരം സുഖം.

എന്നു് അവന്റെ ധർമ്മശാസ്ത്രം കാമളം മുഴക്കിയിട്ടു സംഭവങ്ങൾ സ്ഥിരങ്ങളായി.

സ്വധർമ്മനിധനഃശ്രേയഃ

പരധർമ്മോ യോവഹഃ

എന്നുള്ള അദ്ധ്യാത്മികപ്രവണത, സ്വാതന്ത്ര്യത്തു്, ധർമ്മനിഷ്ഠ സ്ഥിരമുത്സാഹവും അവനെ മറ്റുകിടപ്പിച്ചു. വേദവും ഉപനിഷത്തും ധർമ്മശാസ്ത്രവും സ്വാതന്ത്ര്യവിന്യസ്തം അവനെ അധികാരിയാക്കി മാറ്റി.

അവന്റെ അസ്തികുഞ്ചോധംപോലും അവനെ ഈശ്വരനിൽനിന്നു തരംതാഴ്ന്നു ച്യുതിരേകപ്പെടുത്തി ഒരു സേവ്യസേവകഭാവം വഹിപ്പിക്കുന്നത് അവൻ സഹിക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. അവന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവിന്യസ്തം അവനെ ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയുള്ളതുകയും ഐക്യം പ്രാപിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത എന്ന സാമൂഹ്യപദവിയിലേക്കു കയറ്റിയുകയും

യാണു് ചെയ്തതു്. ഈ പദവികൊണ്ടുപോലും അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാതെ നിവികല്പവും പുനരവൃത്തിമഹിതവുമായ നിത്യശാന്തിയെത്തന്നെ തേടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ അത്മികസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കഥ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഭൗതികവിചാരത്തിലും ഒരു പരധീനമനസ്ഥിതിക്കീടടങ്ങാൻ പ്രാപിനഹൃദയം ഒരിക്കലും സമ്മതം മുളിയിരുന്നില്ല.

മാജീവൻ യഃ പരവരം

ദുഃഖദോഷാപി ജീവതി

തസ്മാജനനീരേവാസ്തു

ജനനീശ്വരശാരിണഃ

ശാപിനെപ്പോലെ കിഴിഞ്ഞാശ്രയിച്ചു എന്ന അസമനോഭാവം പെറ മാതാവിനുള്ള യൗവനമാകും വൃക്ഷം പെറ ചണ്ഡിപ്പാനൊരു കോടാലിതന്നെയൊ അവർ ചണ്ഡിതമായി കരുതിയിരുന്നു.

പാദാഹതം യദുത്ഥായ

മുദ്ധാനമധിരോഹതി

എന്ന മറ്റൊരുപദ്യംകൊണ്ടു് അന്യന്റെ പവിത്രോദ്ജീവിപ്പണവന്റെ നിസ്സാരതയെ നിരസം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ക്ഷീരമുണ്ടുസാസംഭജിപ്പതി-

നിമിപ്പതിനമണിപണ്ടും

ദുഃഖമശങ്കംശചിന്തയു

മജസ്രമെതുപരിലാളനം.

നേരിതൊക്കെയുമമാപി,

എന്ന കീരസുന്ദരിയെ പ്രസ്തുതമാക്കിക്കൊണ്ടു നിവകുണ്ഠാക്ഷിതർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അത്യർത്ഥത്തെയെ അന്യാപദേശരീതി നമ്മെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നു. അധമംസേവയാവൃത്തി, എന്നു കാലക്ഷേപവൃത്തിയെ വ്യാസഥിതികല്പിച്ചു ശവൃത്തിയെ അധമാധമമാക്കി വിധിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നു പരമത്തയുടെ നേരെ പ്രാപിനമനസ്ഥിതി എത്ര ഹേമമായിരുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുത്തില്ല.

ഇങ്ങനെ വ്യക്തിഗതമായ പരിചിന്തനത്തിൽ അപ്രമേയപ്രഭാവം പ്രപദിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം സമുപിപരമായും അത്യർത്ഥപദവിയിലെത്തന്നെ അധിരോഹിതയാണെന്നായതെന്നു പര

സ്വതന്ത്രഭാരതം.

[Marching Song]

(തൃക്കാടിത്തറം ശോപിനാഥൻനായർ.)

സ്വതന്ത്രനായ്, സ്വതന്ത്രനായ് ഭാരതംവെയിന്നിതാ
സ്വതന്ത്രമായി വീര ഭാരതീയ സോദരർ മുദാ!

സ്വതന്ത്രനായ്, സ്വതന്ത്രനായ്, ദ്വാരതനാഷ്ടഭാരതം
സ്വതന്ത്രനായ്, സ്വതന്ത്രമായി കർമ്മധാരായ നാം!

പലവൃത തകൽ വിപ്ലവങ്ങളും, വകലുഷം
പല നിവണ്ണളിൽ ചൊരിഞ്ഞ രക്തവപനങ്ങളാൽ,

വിമല സൗഹൃദഭയോ, ഖഹിംസയായ വാളിനാൽ,
സുഹൃത്തുക്കളായോരാർഷ ധർമ്മ സിദ്ധിയാൽ,

ചരമനീചമായ പാരതന്ത്ര്യഭാര മാകവേ
പരിചിഹിന്ന വീണ മണ്ണടിഞ്ഞു പോയി സതപം!

അക്രമം പൂർത്തിയാക്കി വിദേശികൾക്കധീനത-
യിനാൽ കഴിഞ്ഞ നാമുണർന്നു പോയിതാ മുദാ;

മാദൃസമുദയമായി പരിശോധിക്കപ്പെടുന്ന
ശ്രീമാലാമയമഹാമാന്ദ്യവു സ്വപ്രഭുക്കളോ
ടുള്ള കാര്യസ്ഥിതികേന്ദ്രങ്ങൾ ശതവർഷങ്ങളാ-
ളും പഴകിപ്പോയിരിക്കുന്ന അധിശാധികാര
ത്തിൽനിന്നു മോചനം പ്രാപിച്ചു നമ്മുടെ മന്ത്ര
ഭൂമിയെ സ്വാതന്ത്ര്യസോപാനത്തിലേക്കുയർത്തി
ഇരിക്കുന്നു. ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂർക്കാരനാ-
ണ് തൃക്കാടിത്തറയിൽനിന്നു വരിച്ചു അനുഗ്രഹ
ത്തെ സന്തോഷാശ്രുപുഷ്പം പൂജകേട്തമപ്ര
സരത്തോടു കൂടി വീക്ഷിക്കാത്തുള്ളത്. യഥാർത്ഥ
രാജകേന്ദ്രമായ തിരുമന്ത്രിയെ പ്രജകൾ.

ഹരിധർമ്മത്തിന്റെ നിവർദ്ധനം-
ജ്ഞാതീനവായുനതിയെജ്ജനങ്ങൾ
വിവിഞ്ഞകണ്ണാൽ തലചൊക്കിക്കൊക്കി
ശരിക്കുന്നതിച്ചിതു മക്കളോടും
എന്ത് കാളിദാസൻ രമ്യവക്രവർത്തിയുടെ അ-
പമാനത്തെ വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന അതേ മനസ്സി-
തിയോടു കൂടി വീക്ഷിക്കുന്നതെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

അങ്ങനെ തിരുവിതാംകൂറിവല്ല, ഭാരതത്തി-
ലെല്ലാ, ലോകചരിത്രത്തിൽ തന്നെ അഭിനവ-
വും അഭിനവമണ്ണിയവും ആകട്ടെ ചരിത്രം സൃ-
ഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, മഹാത്മാവിന്റെ
മഹാനാടു സന്ദർശനത്തിനു അത്തുല്യമായതോ-
ടു കൂടി പ്രകൃതിമനോഹരമായി വഞ്ചിശ്രീ പൊ-
ന്നംപിള്ളമാസത്തിന്റെ മാദകമൃതതരംഗപര-
വാരകളിൽ പൊന്നോടും കളിക്കാൻ തുടങ്ങുന്ന
ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിദ്യാഭിഖ്യാനിയും പുതിയ
വർഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്ന
തു്. സഹൃദയലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ കൃത-
ജ്ഞതോപഹാരം സമർപ്പിക്കുന്നതിനും അങ്ങ-
ളുടെ വിനിതമായ സ്വാഗതം അഭിജ്ഞാലോകം
അംഗീകരിച്ചു കാണുവാനുള്ള പ്രാർത്ഥനയോ-
ടു കൂടി.

ഭീകാരവും മുഴക്കി മേവിയോരു സിംഹമാ-
 സാഗരത്തിനപ്പുറത്തുപോയ് മറഞ്ഞു നിശ്വസം!
 പരമനീലമായ പാതെന്തുഭാരമാകവേ
 പരിചിഖിന്നു വീണ്ടു മണ്ണടിഞ്ഞുപോയി സത്വരം!
 കാശിയെഴുതിയ കത്തിത്തേവരെക്കിടന്ന നാം
 ഭൂരിമാദമോടിതാ സ്വതന്ത്രയായ്ക്കഴിഞ്ഞു ഹാ!
 സൂതരിയാൻ ഭാസമാന ഭാരതാംബരം പരം
 പുളകമാൻ ലാലസിപ്പു സൽ സ്വതന്ത്രാവദിയിൽ;
 കവിത കരുതുകോമ്മികൾ കിളിയുമാറിതാ സ്വതന്ത്ര-
 വിമല മധുരഗീതകം മുഴങ്ങിപ്പോന്നു സൗതരം!
 സ്വതന്ത്രയായ്, സ്വതന്ത്രയായ്, പ്ലൂതാനന്ദാർദ്ധ ഭാരതം
 സ്വതന്ത്രയായ്, സ്വതന്ത്രയായി കമ്മധീരായ നാം!
 ഉണരണം യുവാക്കളിന്നു സൗഹൃദത്തൊടൊന്നുപേ-
 ന്നയരണം സുവണ്ണഭാവിയാരചിക്കണം ക്ഷണം;
 അന്തരം ചിന്തിപ്പുന്നതൊരാർദ്ധ രാജ്യമിന്നിതാ
 അന്തരം മംഗള പ്രസൂനപംക്തിയാൻ നിന്നിതാ
 വിളിക്കുതാണഭംഗരാട വീശിപ്പും യുഗത്തിനേ
 വിളിക്കു രാണ സമതയാൻ നയ്യകാവ്യമൊന്നിനേ!
 ഒരുമയോടു സകലരും സഹോദരങ്ങളായി മേ-
 ലമരുവാൽ മടിയിടാത്ത പൊൻപ്രഭാത മൊന്നിനേ!
 കരുതുമ്മി, സന്മതപ, തത്സമതപ പേദിയിൽ
 ഒരുനിയ്യേ സകലരും വരും ചിഭാതമെ ന്നിനേ!
 സന്നിതൃഷ്ടമായൊരാവിശുദ്ധമാം യുഗത്തിലേ
 പൊന്നുഷ്ണിതാവരണം കൺതുറന്നു നോക്കു നാം!
 സന്നിതൃഷ്ടമായൊരാ സുരോദനയുഗത്തിലേ-
 പ്പൊന്നുഷ്ണിതാ വരണണെന്റേപ്പിൻകവിൽ ഭൂതം;
 കമ്മധീരമേയുണർന്നുന്തൻ പോക വിഭൂതം
 ധർമ്മപൂമായ ഭാവിഭാരതത്തിലേക്കു നാം!
 ഉണരണം യുവാക്കളിന്നു സൗഹൃദത്തൊടൊന്നുപേ-
 ന്നയരണം സുവണ്ണഭാവിയാരചിക്കണം ക്ഷണം!
 സ്വതന്ത്രയായ്, സ്വതന്ത്രയായി ഭാരതാംബരിനിതാ
 സ്വതന്ത്രയായി വിര ഭാരതീയസദാമർ മുദം!
 സ്വതന്ത്രയായ്, സ്വതന്ത്രയായ്, പ്ലൂതാനന്ദാർദ്ധഭാരതം
 സ്വതന്ത്രയായ്, സ്വതന്ത്രയായി കമ്മധീരായ നാം!!

ആഗസ്റ്റ് 15.

(കെ. എസ്. പി.)

ഒന്നരശതാബ്ദമായി നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയിൽ പീഡിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടിമത്തശൃംഖലയിൽനിന്നും അതിനു മോചനം ലഭിക്കുന്ന തീയതിയെന്നതിലധികം അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ഒരു അടിയന്തിരമായ സഭിനമാണ് ആഗസ്റ്റ് 15. അധിശാധികാരം പിൻവലിയുന്നതോടുകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യവില പ്രാപിക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ഇൻഡ്യയ്ക്കു അനുബന്ധമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്ന അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു.

ഇന്നത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയിൽ കാരണമായ മഹാത്മാജിവിന്റെ ഈ മടങ്ങുകളിൽ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ഭാഗഭാക്കാരാൽ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും താൽ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഭാരതവും ഇനിയും വളരെ വിട്ടുമാറിയിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂവെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചപറയുന്നു. ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കൗൺസിൽ നേതാവായിരുന്ന സർവ്വേപതി അയ്യപ്പൻ അത് ഏതൊക്കെ വേണ്ടി നമുക്കു ചെയ്യേണ്ട ഒരു സ്വഭാവം ഇനിയും കൈവന്നിട്ടില്ലെന്നും ഇൻഡ്യയുടെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും ഏകദേശമായി പൂർണ്ണമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു.

വൃത്തമായിട്ടില്ല. തങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവരും അംഗമായിട്ടും ചെയ്ത കൃത്യമായിട്ടും മാനദണ്ഡങ്ങൾ വിധേയമാക്കിയും നിർമ്മിച്ചു ജീവനശ്വരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായി പരിശോധിച്ചു പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതേയുള്ളൂവെന്ന് അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു.

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭ്യർത്ഥനയെ പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ചു കണ്ടു.

സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നും സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ പഠിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു മി. ജിന്നയുടെ മറുപടി. അങ്ങിനെ അസാധാരണ അഭിപ്രായം ശരിയായിരുന്നു. മതത്തിൽ മാത്രം അധിഷ്ഠിതമായ അവകാശവാദത്തിൽനിന്നു രൂപംപ്രാപിച്ച ഒരു രാജ്യത്തു് ഇതരമതസ്ഥരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തീച്ചയായും പരസ്പരവിരുദ്ധതയെ തരമില്ല പകിസ്ഥാനിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു സകലവിധമായ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും മി. ജിന്നാ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ അർത്ഥം പ്രയോഗത്തിലാണു കാണേണ്ടതെന്നു മഹാത്മാജിയുടെ അഭിപ്രായം. ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ മുസ്ലീങ്ങൾ നിർദ്ദയം കശാപ്പുചെയ്തും ഗത്തൊക്കും മുസ്ലീംപീറ്റുനത്താക്കളിലാക്കും തന്നെ ഒരു സമാധാനസന്ദേശവുമായി പ്രയുക്തപ്പെടുത്തയാലേ മെച്ചമുണ്ടാകൂ. രായി നാടുവെടിയുന്ന നിരശ്രദ്ധയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും സാമ്പത്തികമേഖലകളോ മെച്ചപ്പെടുത്തുക. മി. ജിന്നയെപ്പോലുള്ള പീറ്റുനത്താക്കൾ പരസ്പരം അറിയാനിമിത്തം മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമാകുമെന്നു കരുതാം. അവരുടെ അ

ന്യായികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിരന്തര ക്ഷമയോടെയും പരിണമിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പരിഭവസ്ഥിതിയിൽ മി. ജിന്നയുടെ ഉറപ്പുകൾക്കു മുഖവിരുദ്ധ നൽകാൻ മഹാത്മാജിയെപ്പോലുള്ള ഒരു സത്യഗ്രാഹി യോഗാജ്ഞത്തിൽ അതിശയിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഇന്ത്യയുടെ ശക്തി പ്രാപിക്കണമെന്നും പകിസ്ഥാനിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ തന്നെ സർവ്വവിധ സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭ്യമാകാതെ തരമില്ല. തല്ലാലത്തെ അന്യമായ വികാരമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ന്യായത്തെ വെട്ടിക്കീറി പരസ്പരവിരുദ്ധതയും ഭ്രാന്തതയുമെന്ന യഥാർത്ഥ്യത്തെ നേരിട്ടു വേർതിരിച്ചു പകിസ്ഥാനുമുസ്ലീങ്ങൾ ഇന്ത്യയുമായി സൗഹൃദം പാലിക്കുകയും ഒരുപക്ഷേ പുനഃസംയോജനം കൈവരുത്താൻ തന്നെ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുക. അതിനുള്ള സാധ്യത നൽകുന്നതു ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ പിന്മാറ്റമാണെന്നുള്ളതിനാൽ ആഗസ്റ്റ് 15-ാംനു ഭരണീയക്കാലമാനും ഒരു സുദിനമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നീണ്ടുരുത്തിക്കൊള്ളൂ!!

അക്കാലമരണത്തെ തടയുക.

ജലദോഷം, മുക്കം, ഏതാൽ ഇവ പിടിപെട്ട ശരീരം ക്ഷീണിച്ചു് അരോഗ്യം നശിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ ക്ഷയരോഗവിജ്ഞാൻ ശരീരത്തിൽ കടന്നുകൂടി അന്തഃപ്രസാദങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, തങ്കമുദ്രകളും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും അയച്ചിട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള

ഞങ്ങളുടെ കരിംകുരങ്ങ് ലേഔം (Regd)

ഉപയോഗിച്ചു് അക്കാലമരണത്തെ തടയുക ഹൃദയസ്തംഭം എന്ന മേക്കരോഗം പിടിപെടാത്ത ഹൃദയമേതയും കുറച്ചിനേയും രക്ഷിക്കുവാൻ ഈ "ലേഔം"ത്തിന്നു തികച്ചും ഔഷധമുണ്ട്. ക്ഷീണിച്ച പരമ തടിപ്പിച്ചു് അരോഗ്യത്തെ വലുപ്പിക്കും. പ്രസവരക്ഷയ്ക്കു് അത്യന്തമം.
 റാത്തൽ 1-ാം 5 ക. പാക്കിങ്

ഭാരതവൈദ്യശാല, (Regd)
 H. O. മാലക്കുടി.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:— തൃശ്ശി പരേതൻ, ഇരിങ്ങാലക്കുട, അമ്പലമുക്ക്.
 N. B. വി. പി. ഏപ്പാട് ഹോസ്പാലിൽ മാത്രം.

ഡാർട്ടൻ! ഹാർട്ട്!

ഇൽശ്വര്യുടെ സ്വപ്നക്കടം കടമെല്ലപോലും!

(പുത്തേഴത്തു രാമമനോൻ.)

ഏതു ധനാധ്യനം കടക്കാരനായിത്തീർന്നോ, കടക്കാരന്റെ മുട്ട സഹിഷ്ണുവാകയാകയാക, കടംതീർക്കാനുള്ള മുതൽക്കനെ കഷ്ടിയാകയാക, പഴയ അനസ്സും അഭിജ്ഞാതവുമൊക്കെ മറന്ന്, മാത്രം തിരിച്ചിരിക്കുകയെന്നതാണ് സാധാരണയാണെന്ന്. പ്രമാണത്തിൽക്കൊണ്ടു സംഖ്യ മുഴുവനും അക്കം പററിയതോ, സംഖ്യയായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയതോ അല്ല; പലിശയും പലിശയ്ക്കുപലിശയും വട്ടവും കയറും വെക്കും ചേർത്തുതീർന്നു വീഴ്ത്തിയതാണ്; അതിൽ അധികവും അവിടെത്തന്നെയാണു പററുന്നത്; എടുക്കാവുന്നതു പററിയുള്ളതൊന്നും കണക്കിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല; എന്നിങ്ങനെ പല ദുഷ്ടാദർശങ്ങൾക്കു കടയെടുത്തതിന്നു കടക്കാരൻ പ്രേരിതനാകുന്നതിൽ അതുതക്കപ്പെടുവാൻ ഉത്തമണ്ണന്റെ സ്വഭാവം, കുടുംബപാരമ്പര്യം, സഭാചാരം മുതലായവയെക്കൂടി അതരങ്ങളിൽ അധമണ്ണൻ ചോദ്യം ചെയ്തതുണ്ടു! എങ്ങിനെ അയാളും വേർതിട്ടു, ന്യായമോ അന്യായമോ, സത്യമോ അസത്യമോ, മന്ത്യാദയോ മാനക്കേടോ എന്നുള്ള വീണ്ടുവിചാരങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ, ആ കടം ഇല്ലായ്മയെന്നതിന്നു ലക്ഷ്യം കാവ്യം ചെയ്തുകിട്ടുന്നതിന്നു മാത്രമായിരിക്കും അധമണ്ണന്റെ ശ്രദ്ധമുഴുവനും. ലോകസാധാരണമായ ഈ സമ്പ്രദായം വ്യക്തികളെ മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രങ്ങളെയും സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. അക്കാമ്പുത്തിൽ അർക്കിവും വല്ല സംശയവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് ഇന്നത്തെ “പ്രവാർത്തിച്ചം” എന്നു പറയപ്പെടുന്ന കടത്തിന്റെ—ഇംഗ്ലീഷ് ഇന്ത്യയ്ക്കു തിരിയെക്കൊടുക്കേണ്ടതായ വമ്പിച്ച കടത്തിന്റെ—കാര്യത്തിൽ അസ്സമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. എത്ര നേളായി ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും അപക്ഷകവും അക്ഷേപങ്ങളും, നിവേദനങ്ങളും നിവവിളികളും അരംഭിച്ചിട്ടു്. ഇന്നുവരെ ഒരു

തീരുമാനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അധമണ്ണൻ ദിനംപ്രതി ഭാരം തൊടുമ്പോൾ പുത്തനായി പുറപ്പെട്ടുവീട്ടുകൊണ്ടും, മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കു് അളം വീട്ടുകൊണ്ടും, ‘പുന്നാരം’ പാടിപ്പോകുന്നൊക്കൾ കഴിക്കുന്നതല്ലാതെ, കടത്തിന്റെ ഒരു രംഗവും തീർക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ, സന്നദ്ധസ്സോ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നുവെച്ചതന്റെ പാട്ടുകാരനോ, കുടികിടപ്പുകാരനോ മാത്രമായിരുന്ന ഹാർട്ട്, പെട്ടെന്ന് ആ ജന്മിമുതലായന്റെ ഉത്തമണ്ണനായാലത്തെ സ്ഥിതിയാണു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഇന്ത്യാക്കാരുടെയോരോ ഇടത്തുത്തിൽ സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്!

ഈ “സ്വപ്നക്കടം” ചെറുതെ ഉണ്ടായതോ, കണക്കെഴുതിക്കുട്ടിയതോ ഒന്നും അല്ല. ഭാരതീയരുടെ “ചോറ നീരായ”തിനുള്ള, ഇന്ത്യാക്കാർ ആമിക്കേണക്കിന്നു മരണം കൈവരിച്ചതിനുള്ള, ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിലെ സകല വിളവുകളും, മുതലുകളും, പ്രൗഢഫലങ്ങളും, കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയതിനുള്ള പ്രതിഫലം, അതുതന്നെയും ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നത്താൻ അധമണ്ണന്റെയും ചോദ്യം ചെയ്തതും ലാഭംനോക്കിയും നിശ്ചയിച്ചതായ പ്രതിഫലം, മാത്രമാണീ “സ്വപ്നക്കടം.” യുദ്ധകാലത്തു പ്രഖ്യാപിച്ച, “കണ്ണല്ലാത്തതെല്ലാം പൊന്നാക്കം”മെന്ന്; കണക്കുപകാരം കാണുന്ന സംഖ്യ മുഴുവനും ഒരു പൈ വിട്ടാതെ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന രീതിയിൽ—സ്വപ്നമായിത്തന്നെ—കടക്കിത്തന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്ന്. ലോകത്തിലെങ്ങും ഒരുപോലെ പഞ്ചസാരയ്ക്കു് തുറകും അതിലധികവും വില്പയുള്ളപ്പോൾ, ഇന്ത്യയിലെ പഞ്ചസാര മുഴുവനും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റു്, സ്വശക്തി ഉപയോഗിച്ച്—കൺട്രോൾ നിശ്ചയിച്ചു—മുപ്പതിന്നും നാല്പ്പതിന്നും ഇന്ത്യാക്കാരുടെ വാങ്ങിച്ചു; അന്യരാജ്യങ്ങളിൽകൊണ്ടുപോയി തുറുറുപ്പികയ്ക്കും, പലപ്പോഴും കരിഞ്ചന്തവില്പന

നിരക്കിനും വിററു; അല്ലങ്കിൽ സ്വന്താവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചു. ഇന്ത്യക്കാർ പഞ്ചസാരയ്ക്കുപകരം ശക്കായോ കരപ്പെട്ടിരുന്നോ ഉപയോഗിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടു ഇപ്പോൾ, അന്ന് ആ നിശ്ചയിച്ച വിഭവപേരുമില്ല! മുഴക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ലേറ്ററത്തെ മീതിയിൽ ഉണ്ടായതാണ് ഈ വലിയ സ്വപ്നം. ഇങ്ങിനെ പഞ്ചസാരയുടെ സ്ഥാനത്തു് അയിരും കൂട്ടം! അതിന്നു പുറമേയാണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെ കൃഷിപദ്ധതിയും ഉദ്യോഗപ്രവൃത്തിയുമാറ്റം. ആവശ്യാനുസരണം ആ നിശ്ചയിച്ച വില തന്നെക്കാമെന്നുള്ള കരാറിന്മേലാണിത്തരത്തെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. സംഖ്യ കറേ കൃഷിയപ്പോൾ മുപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതോടേ, പലിശസഹിതം തന്നെക്കാ, എന്നു മറ്റു ടി കിട്ടി. ഉദ്യമത്തെ ആദ്യത്താ വശ്യങ്ങൾക്കു പണം വേണ്ടെ എന്നു് അലട്ടിയപ്പോൾ, “അതിനെന്താ പ്രയാസം” എന്നു പറഞ്ഞു കേടിക്കണക്കിന്നു കിടന്നിരും എന്നു ചോലെ “പ്രാനോട്ടകർ” ഏഴുതിക്കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെന്റിന്റെ പെറ്റുപോനോട്ടകളാണ് നമിനുക. എന്ന “കറൻസിനോട്ടകർ.” ആ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഒരു കിങ്കൽ മാത്രമാണ് “റിസർവുബങ്കം.” ആ ബാങ്കാകുന്ന ഏജൻറിനെക്കൊണ്ടു പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കൊക്കെ—ബ്രിട്ടന്റെ ഇന്ത്യൻ കടത്തിനൊക്കെ—നോട്ടെഴുതിക്കൊടുപ്പിച്ചു! ഉടനെ നോട്ടകർ മടക്കിവാങ്ങിച്ചു ദ്രവ്യത്തെ രഹസ്യമെന്നാണു വാഗ്ദത്തം. അങ്ങിനെ നോട്ടകളെക്കൊണ്ടു നാടു നിറഞ്ഞു! ഏതു് ഏതൊക്കെയുടെ കയ്യിലും തുറന്നു നോട്ടകർ ധാരാളം വന്നു ചേർന്നു. പണത്തിന്നു പത്തമില്ലാതായി. കൂലിയും സാമാനവിലയും വർദ്ധിച്ചു. നാട്ടിലൊക്കെ ക്ഷാമം മുൾമ്പുത്തിലെത്തി. നോട്ടം ശീട്ടാല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കയ്യിലും മരുന്നിന്നുപോലും ഒരു “തുട്ടി”ല്ലാതായി. രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളിയും സ്വപ്നവും മുഴുവൻ അക്കാപറി. “കടലാസ്സുവില”യിൽ ഭരിച്ച നോട്ടകാർ അവരുടെ സ്വപ്നമേണങ്ങൾകൂടി അഴിച്ചുതക്കി വിററു. എങ്ങിനെ വിലക്കുതിരിക്കും; പണ്ടു പതിനഞ്ചുറൂപ്പികയ്ക്കു വാങ്ങിച്ച സ്വപ്നത്തിന്നിപ്പോൾ ഒരു രൂറുപ്പികയുടെ നോട്ടകിട്ടും!

യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു സമാധാനംഎന്നുള്ളതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. ജനങ്ങൾ നാലുപാടും നോക്കി എവിടെക്കു തിരിഞ്ഞാലും തിരിഞ്ഞെടുത്തൊക്കെ നോട്ടകർ മാത്രം അതു ജനങ്ങൾ വട്ടിയിലും കുട്ടയിലും അക്കിടക്കൊണ്ടു നടന്നു. ഒരു വെണ്ടക്കായ് ഒരു ക-യുടെ ഒരുനോട്ട്, ഒരു പഴുതനെയ്ക്കും തന്മൈപല ഒരു കൂലിക്കാമന്നു് ഒരു മൂന്നു് റെറനോട്ട്. ഇപ്പോൾ വില വർദ്ധനയും കൂലിക്കരറവും നടമാടി ഈ നോട്ടൊക്കെ ചോയി പകരം നാണു വന്നല്ലാതെ ഈ ദുസ്ഥിതിക്കുനിവാരണമില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമായി ഈ നോട്ടകർ കയ്യിൽ വെച്ചാൽ ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന വല്ല മത്തങ്ങളും കമ്പമുണ്ടായല്ലാതെ പുറത്തുനിന്നു ഒന്നും വാങ്ങാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തോചുമാറി. നമുക്കു് അതുകൊണ്ടു, യൂറോപ്പു മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു പലതും, ആഹാര സാധനങ്ങൾ, ഉടുപ്പുവസ്തുക്കളു സാധനങ്ങൾ മുതൽ പലിയ തന്ത്രസാധനങ്ങൾവരെയുള്ള ലക്ഷാപലക്ഷം സാധനങ്ങൾ വേണം. വേണമെന്നല്ലാ, കൂടെ ഗതാഗതവുമില്ല അവരൊക്കിലും വെറുതെ തരുമോ? അപ്പോൾ വില കയറ്റുവാൻ നമുക്കു കയ്യിലെത്തുമോ? അപ്പോൾ രാജ്യങ്ങളിൽ “കാൽ പാശിന്റെ” വിലയില്ലാത്ത ആയിരത്തിന്റെയും പതിനായിരത്തിന്റെയും നോട്ടകർ! നോട്ടകർ മാറിക്കിട്ടിയല്ലാതെ നമുക്കു് ഇനി കെടി മുയോട്ടുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നോട്ടു മടക്കിക്കൊടുത്തു് ദ്രവ്യം തന്നെമെന്നും അതിന്നു തല്ക്കാലം നിവൃ്വാവമില്ലെങ്കിൽ യൂറോപ്പിലെയോഅമേരിക്കയിലെയോ കച്ചവടക്കാർ ഏറെറുപ്പതിക്കൊടുത്തു അവരെക്കൊണ്ടു് സാമാനങ്ങൾ അയപ്പിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നും ഇന്ത്യ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു, അല്ലാ അപേക്ഷിച്ചു. ഇതാണീ പവൻമിച്ചത്തിന്റെ, സ്വപ്നക്കടത്തിന്റെ, കഥയുടെ, തൊച്ചുരുക്കം. ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ പറയുന്നു, തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ പണമില്ല, ഏറ്റം എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല, തങ്ങളുടെ പ്രോനോട്ടകർക്കു മുഴുവൻ പ്രതിഫലമില്ല, പകുതി ഇന്ത്യതന്നെ ഏതു നിവയ്ക്കും സഹിക്കേണ്ടതാണ്, എന്നൊക്കെ ഒരു രൂറുകൂട്ടം! തറവാടി ചെററമ്പലം ഇത്രയൊക്കുമോ എന്നു സംശയം തോന്നും. ലഭ്യ

വിട്ടുള്ള ഇത്തരം പ്രഭാവങ്ങളും, ഭീഷണികളും നിയമവാദങ്ങളും കേൾക്കുമ്പോൾ!

“കഴിഞ്ഞ ലോകമഹായുദ്ധത്തിലുണ്ടായതാണിത്. അ യുദ്ധത്തിൽ ഇന്ത്യയും ചേർന്നിരുന്നു. അ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചതു നിമിത്തമാണ് ഇന്ത്യ ജപ്പാന്റെ അക്രമണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടത്. ഞങ്ങളുംകൂടി ഒരു ചേക്ക് ചെയ്ത യുദ്ധത്തിന്റെ ചിലവുകൾ കരാർതന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്ന പറയുന്നതു ഭംഗിയല്ല, ന്യായമല്ല.” ഇതാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാന്റെ “തുരുപ്പശീട്ട്.” പക്ഷേ അ ശീട്ടിന്റെ ജാതി മാറിക്കളഞ്ഞു. തുരുപ്പ് അന്ധനാണ്. കയ്യിലുള്ളത് ക്ലാപറായിപ്പോയി. അത്രമാത്രമേ അന്തരമുള്ളൂ! ഇന്ത്യ, യുദ്ധത്തിൽ ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇന്ത്യയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരമോ, അനുമതിപ്രകാരമോ അല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അ യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് ഇന്ത്യ ഒഴിഞ്ഞു. നിലകൂടാനാണ് അഭിവാദിച്ചതും. ഞങ്ങളും, ബ്രിട്ടൻ യുദ്ധം ചെയ്തത് ബ്രിട്ടന്റെ സമ്രാജ്യത്തെയും, ഒരുനമയം സ്വന്തം നിയമനില്പിനെയും ജീവനൊത്തതെയും, രക്ഷിക്കുവാനും പ്രശ്നാധികളെ പൂർവ്വാധികം പലത്തു വാനുമാണ്. അതിൽ സംഭവിച്ച ചിലവുകളുടെ ഭാരം അതിനും ഇന്ത്യയ്ക്കു ബാധ്യതയില്ല. മൂന്നാമതു, ബ്രിട്ടൻ മാത്രമല്ല അമേരിക്കയും മറ്റു ഐക്യകക്ഷികളും അ യുദ്ധത്തിൽ നേതൃത്വം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, ലാഭമേന്മയുള്ള എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം സമ്മതിക്കുകയാൽ ഒരുപോലെ വഹിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ താരതമ്യേന എത്രയോ അധികരിച്ച ഒരു കാഹളിയാണ് ഇന്ത്യ ഇപ്പോൾതന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. യുദ്ധംകൊണ്ട് ഇന്ത്യയ്ക്ക് ഒരു ലാഭവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; ഇന്ത്യ നാം സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ല. വ്യാപാരവൽക്കനം, വ്യവസായവിപ്ലവീകരണം ഈ രണ്ടു കൂട്ടം കാര്യങ്ങളിൽതന്നെ ഈ യുദ്ധകാലത്ത് അന്യജന്മങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യത്യാസവും വലുതും അപണ്ണനീയവും സീമാന്ധിയുമാകുന്നു. തന്നിമിത്തം അ രാജ്യങ്ങൾക്കു യുദ്ധം നന്മ കൈവന്നിട്ടുള്ള സമ്പൽസമൃദ്ധി വാചാലകവാദമല്ല. അ സ്ഥാനത്തു് ഇ

ന്ത്യയുടെ സ്ഥിതി എന്നായി! എന്താക്കി! പണ്ടത്തെ വ്യവസായങ്ങൾചോലും അഭിവൃദ്ധി തടയപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു; പുതിയതായി ഒന്നെങ്കിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; വല്ലതും ഒന്നാക്കണമെങ്കിൽ അതിന്ന് അർദ്ധമില്ല, അർദ്ധവുമില്ല. ഇതു ബ്രിട്ടൻ മനുഷ്യവും വരുത്തിക്കുട്ടിയ ഒരു കഷ്ടസ്ഥിതിയാണ്. ഇതിനൊക്കെ പുറമേ, ഭൂപ്രമായിത്തന്നെ തിരിച്ചുതരാം, പലിശ സ്ഥിതി തിരിച്ചുതരാം, എന്നുള്ള ഉറപ്പിന്മേലും, “അപത്തു കാലത്തു ഞങ്ങളെ കൈവീടേല്ല, സ്ഥാനിപ്പാതിരിക്കുകയേ” എന്നുള്ള അപേക്ഷയിന്മേലും അകന്നു മുൻപ്രസ്താവിച്ച ചിലവുകളുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഇത്രയൊക്കെക്കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ ഇതാ “ഡോക്ടർ ഫാഫ് ഡാർട്ടൻ,” ഇംഗ്ലണ്ടിലെ “ചാർസെല്ലർ ഓഫ് ടി എക്സ് ചെക്കർ” (പ്രധാന ധനകാര്യമന്ത്രി) കഴിഞ്ഞ മേയ് മാസം 6-ാം തീയതി ഒരു “ഡിനർ പ്രസംഗം” അതിൽ ഉറക്കപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; “ഈ സ്വർണ്ണക്കടം അന്യായവും അടിസ്ഥാനരഹിതവും അകുന്നു” എന്ന്!! അതിനെ ഒരു “ബോംബ് ഷെൽ” എന്ന് “ഡാർട്ടൻസ്” ഡയറാരി “ററ്” എന്ന് ഇന്ത്യയിൽ പലരും പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ “ഡിനർ” പാർട്ടിയുടെ സ്വഭാവം ഏറെക്കുറെ ഈ രാജ്യത്തുകാർക്കും പരിചയമായിട്ടുള്ളതും, പലരും ഇവിടെയും പകർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമാണല്ലോ. ബ്രാണ്ടിയും വിസ്കിയും കറേയേറെ അകത്തുവെക്കാൻ ഏതു ഡാർട്ടനും മതിമറന്ന്, മനസ്സിലുള്ളതെല്ലാം പുറത്തു മർദ്ദിക്കണമെന്നു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ “അഫ് ഓഫ് ഡിനർ സ്പീച്ച്” (തീവ്രവും കടിയും കഴിഞ്ഞതിന്നു പിമ്പുണ്ടാകുന്ന പ്രസംഗം) തെളിയിക്കുന്നുള്ളൂ! പ്രത്യേകിച്ചും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾ “ബേബർ പാർട്ടി”ക്കാരാണ്; അവർ “സോഷ്യലിസ്റ്റ്” അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്. “മേട്രിക് കോളേജ്” എന്ന മുൻതലമുതലാളിനായ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെണ്ടിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗത്തിന്റെ വായിൽനിന്ന് പുറത്തുവാടുമെന്ന് അതും സംഭവിച്ചിരുന്നു.

തന്നിരിക്കുന്നു. ഈ “ഡയനാമിറ്റ” പൊട്ടിയപ്പോൾ പലരും ഞെട്ടിയും പലരും “ചോക്ക” തട്ടിയും ചെയ്തു. “ഡിന്നറും, ഡിന്നറും” കഴിഞ്ഞ അവസരത്തിലായിരുന്നു പലരിൽ ഡാർട്ടനും കുറഞ്ഞൊരു ചിന്തിക്കുമായിരുന്നു. “വരിൽ അകത്തുകടന്നാൽ വിററ് പുറത്തു ചാടുന്നത്” സാധാരണമാകുന്നു! “മന, നിന്തം, ഹാർട്ട് മിസ്റ്റർ ഡാർട്ടൻ” എന്നു വിളിച്ചു പറയാൻ വിശ്വാസമില്ല.

“ഈ കടം വെട്ടിക്കറയ്ക്കണം, നിവൃത്തിയും ക്ഷേമത്തോളം തുത്തുകയെന്നും ഞ്ഞെട്ടുകയും,” എന്നുള്ള അഭിപ്രായം, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചില പത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും തുടങ്ങിട്ടു നാളെരായായി. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, ഇംഗ്ലണ്ടിനു കിട്ടുവാൻ കഴിയാത്തതൊക്കെ വസുധാക്കാവുന്ന കടവും, ഇംഗ്ലണ്ടു കൊടുത്തതീ ക്ഷേമതൊക്കെ കുറവെഴുതേണ്ട കടവും അകന്നു സ്വദേശാഭിമാനത്തിന്റെ പരമകായ്! സത്യമുണ്ടാകട്ടെ സമുദയം! അവരുടെ നേതാവു, മറ്റു പല പിന്നിരിപ്പൻകാരുടെയും എന്നപോലെ, സാക്ഷാൽ ചരിത്രം തന്നെയാകുന്നു; “പാട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ബ്രാഹ്മണി പല്ലട്ടിയിൽ” എന്ന പഴമൊഴിനെ ഉദാഹരിച്ചു കൊണ്ടു, പ്രധാനമന്ത്രി സ്ഥാനത്തുനിൽ പലതും പറഞ്ഞു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പരസംപന്നതെ നടക്കുന്ന ആ സാക്ഷാൽ “ചിന്തസ്സൻ ചരിത്രം” തന്നെയാകുന്നു. ആ “മഹത്വം” ഞ്ഞെട്ടിക്കൂടി പറഞ്ഞു, ഈ കടം കൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു ബ്രിട്ടൻ നിവൃത്തിയെ വേകുകയുദ്ധത്തിന്റെ ചിലവിന്റെ നല്ല ഒരു വിഭാഗം ഇന്ത്യയോടു വാങ്ങിക്കിട്ടുന്നതിനു വേറെ പ്രത്യേകം തീർപ്പെടുത്തുകൂടി വേണം,” എന്നു! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുക്കവാക്കുകൾ ഇങ്ങനെ “ഈ മഹത്തവപോലും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രാമാണ്യം നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതൊന്നും അതും അത്ര കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മേയ് 6-ാം തീയതി ധനകാര്യമന്ത്രിയെന്നയാൾ “ഡാർട്ടൻ” ഈ ഡയനാമിറ്റ പൊട്ടിച്ചത്! നെഷ്യൂഷ്യസ് ചർച്ച്സെൻ ഡോക്ടർ ഹാർട്ട് ഡാർട്ടൻ നായിന്റെ വാല്യ എന്നും വളഞ്ഞുതന്നെ എന്നും?

“ചുട്ടു തല്ലുമ്പോൾ കൊല്ലണം കൊല്ലത്തിയും ഒന്നാവും” എന്നൊരു ചൊല്ലുണ്ട്. അതിന്റെ സാരംശമാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കാണുന്നത്. ലേബറും, റിഫറലും, കൺസർവേറ്റീവും തമ്മിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇന്ത്യയുടെ ഈ സ്വർണ്ണക്കുഴൽ ഏതെങ്കിലും തൊട്ടുനായം പറഞ്ഞു നിർമ്മാജ്ഞം ചെയ്യണം എന്നുള്ളതിലാകുന്നു! ഇതിൽ നിന്നു നമുക്കു ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം, “ഈ കടം കാണുന്നതു മുഴുപൻ മീറല്ല” എന്ന്. ഇന്ത്യയുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ--അഥവാ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ നേരേ സ്പർശിക്കുന്ന സംഗതി നേരിടുമ്പോൾ--എല്ലാ കക്ഷികളും ഏകീകരിക്കേണ്ടതും അന്നു ചർച്ചയും അററുചെയ്യും ഒന്നിച്ചിരുന്നു സോഡ കടിക്കാം! അതല്ലേ അപർ മുഖ്യവെഴുത്തു! കയ്യോരഗിയെപ്പോലെ അതുപോലു റ്റുറീക്കിനിർത്തിയിരുന്ന റഷ്യയും ഇംഗ്ലണ്ടും ഒരു കിടക്കമേൽകിടന്നും, ഒരു പാത്രത്തിൽനിന്നു തിന്നും അല്ലേ അപർ ഹിററ് വേറാടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത്? അതിന്ത്യക്കാർ കണ്ടു പറയേണ്ടതും, എത്രയായിട്ടും ഇതുവരെ അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു തത്വമാണ്! ആ പാർ അല്ലെങ്കിലും പഠിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ഹിററ്റു മസ്തിഷകങ്ങളാകില്ലായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരെ അകത്തുനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഈ മത്സരം ഇല്ലാതെപോകുമായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ പാരിഡോൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നു.

മഹാസംഗതി മാത്രമേ ഈ വെട്ടിക്കറവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കൊരു തല്ലാവസരം ധാനമുള്ളു; നമ്മുടെ ഇരുണ്ട കാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള ഇടയിൽ ഒരു വെളിച്ചവെച്ചായി വിളങ്ങുന്ന സംഗതിയുള്ളു. അതു മഹാസമരംല്ലാ, “വെട്ടിക്കറയ്ക്കുവാൻ പാടില്ല” എന്ന കാര്യത്തിൽ മസ്തിഷകം, കോൺഗ്രസ്സും, ഹിന്ദു മഹാസഭയും സകലരും ഒരേ അഭിപ്രായംകൊണ്ടു “ലിത്താകററ് അവിചാ”നും അക്കാര്യം അസമീശ്യമായ ഭാഷയിൽ ശക്തമായിത്തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡോക്ടർ മത്തായിക്ക് അതിൽ സംശയമേ ഇല്ല. ഇപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിലേക്കു സാധുവി

നങ്ങളും സേവനങ്ങളും. ന്യായമായവിധത്തോ
മറ്റൊരു ദിക്കിൽ കിട്ടാവുന്ന വിധത്തോ, ഇവ
യിൽ ഏതിന്നെങ്കിലും ഇന്ത്യയ്ക്കു, നേട്ടെങ്കിൽ
നോട്ട്. സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ—ഇതുമില്ല. എല്ലാം
കൺട്രിഡിവിഡ്! “The Parliamentary
Sub-Committee of National Expendi-
ture” എന്ന കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ
ഒന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്; “ചുരുക്കം വിധയ്ക്കാണ്
ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കു സാധ
നസാമഗ്രികളെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വിവര്യ വാ
ങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതു്,” എന്നു്.

ഈ സമ്മതിക്കടത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിന്റെ
സംഗതിയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഗവൺമെൻറ് ഇ
ന്നും, “അഴുക്കുവിന്മേലേക്കു കടം” എന്നപ്പോലെ
അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പറഞ്ഞുകുടിക്കുന്നതല്ലാതെ
ഒരുപതു നിലയും അഭിപ്രായവും അംഗീകരിച്ചി
ട്ടില്ല. അതു വ്യസനകരവും അതൃപ്തകരവുമാ
യിരിക്കുന്നു അവിടുന്ന് കരാർ വിഭാഗം ഉൾ
പ്പെടെ വന്ന ഒരു കൂട്ടമെല്ലാം കോട്ടിക്കുട്ടി മട
ങ്ങിപ്പോയി. ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ്റിന്റെ നിശി
തമായ അഭിപ്രായം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു് യും
ചെയ്തു. പക്ഷെ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അധികാരികൾ
ഒന്നും അറിയാത്തതോപത്തിൽ ഇപ്പോഴും ‘അ
ത്തമ്മിഞ്ഞ’ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു, അക്കാര്യം തീർച്ചപ്പെടു
ത്തുന്നതിന്നു് ഇന്ത്യാഗവൺമെൻറ് രണ്ടു പ്രതി
നിധികളെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു പുറം ഡോ
ക്ടർ മത്തായിയും ശ്രീ: രാജഗോപാലാചാരിയും
അതിന്നായി കണ്ടെത്തിയേക്കു പോകുന്നുവെന്നു്
അദ്വൈതകേന്ദ്ര ഇപ്പോൾ വേറെ ഒന്നാൾ പോയി
ക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യയ്ക്കു കിട്ടാത്ത കടം വെട്ടിക്കുറ
യ്ക്കുവാൻ സമ്മതം മുട്ടിക്കുന്നതിന്നു രണ്ടു ചരമ ഇ
വിടെ നിന്നു് അങ്ങോട്ടു വെട്ടി പലിക്കുകയോ?
അവരോടു് “പ്രസംഗം പറയരുത്” അതിപിട
മോ ബ്രിട്ടന്റെ മനോഭാവം. “ഞങ്ങൾ അതു
ചെയ്തില്ലേ, ഇതു ചെയ്തില്ലേ, പോസ്റ്റ് ഫീസ്സു
ക്കുക്കിയില്ലേ, തീവണ്ടി പാപ്പാക്കിയില്ലേ, ഈ
കടം വിട്ടതല്ലേ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രസം
ഗങ്ങൾ കേൾപ്പിക്കാനോ ഇവരെ വിളിച്ചുവരു
ത്തുന്നതു്! കല്പട്ടയിലെ “സ്റ്റേറ്റുമാൻ” എന്ന
ഇംഗ്ലീഷു പത്രംകൂടി പറയുന്നു. “യുദ്ധംകൊണ്ടു
ഇംഗ്ലണ്ടു സാമാന്യത്തിലധികം ഭാരിയായി

നിപതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കിട്ടും ഇന്ത്യയിലെ ബഹു
കേന്ദ്രി ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോടു താരതമ്യപ്പെ
ടുത്തുന്പോൾ കടംവാങ്ങുവല ചുത്യാസം ഇന്നും
ഉണ്ടു്”, എന്നു്. ബ്രിട്ടന്റെ ഭാവമെന്താണെന്നു
സ്വച്ഛമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതു് അടിയ
ന്തിരവശ്യമാണു്. എങ്ങും തൊട്ടു പിടാതെ,
തരംപോലെ രാജാ ന്യായവാദങ്ങളും അവശ
താനിവേദനങ്ങളും കൃതജ്ഞതാപാദങ്ങളും ഭാവി
രക്ഷകളും മാറിമാറി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു് കഴി
ക്കുന്നതല്ലാതെ, നിശ്ചിതമായ രാഭിപ്രായം ഇതു
വരെ അധികൃതമായി പുറത്തു വിട്ടിട്ടില്ല. ഇ
പ്പോൾ ഡാർട്ടൻ സായു് തട്ടിവിട്ടിട്ടുള്ള പ്ര
സ്താവമാണു ബ്രിട്ടന്റെ യഥാർത്ഥമായ അഭി
പ്രായമെങ്കിൽ അതിന്നു് “ഡാർട്ട്” കല്പിക്കു
വാൻ ഇവിടെ ദിവസമെങ്കിലും വൈകിച്ചു
കൂടും.

അങ്ങേതിൽ, ഇന്ത്യയിലെ സാധനസാമ
ഗ്രികളെയും ഇന്ത്യയുടെ സേവനത്തെയും അ
വശ്യപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത ഫ
ട്ടത്തിൽ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ രോണധൂംസ്വാന്മാരും,
രഹ്യപത്രജ്ഞന്മാരും, മറ്റു മോഹംകൂടാതെയും
അന്ധിഗ്ദ്ധമായും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വാ
ഗ്ദ്വാനങ്ങളെ ഈ അപസരത്തിൽ കേൾക്കുന്നതു്
അപമാനമാണു്. “ഭെയിൽപ്രഭ്” ബ്രിട്ടീഷ്
ഗവൺമെൻറ്റിന്റെ പ്രതിനിധിയായി പ്രഖ്യാ
പിച്ചതു് ഇപ്രകാരമാണു്. “ഉദാരമായും ബ
ഹുമാന്യമായും ഇന്ത്യ നൽകിയിട്ടുള്ള സകലതി
ന്നും അ നിലയിൽ തന്നെ ഇന്ത്യയ്ക്കു പ്രതിഫ
ലവും നല്കപ്പെടുന്നതാണു്.” 1944-ൽ വേ
വൽപ്രഭു പറഞ്ഞതു്, “ഈ കടത്തിൽ അവ
സാനപൈവലെയും കെടുത്തു തീർക്കപ്പെടു്”
എന്നാകുന്നു. ഇവിടെ ചതുറണ ബ്രിട്ടീഷ് അ
ധികാരികളുടെ മനോഭാവത്തിൽ ഒരു മാറ്റം
വന്നു കണ്ടെന്നതു്. എരിർ പാടത്തിനുള്ള വാ
സന അടുത്തകാലത്തു മാതൃകയായിട്ടുള്ള ഒരു
വ്യതിയാനമാണു്. ഇന്ത്യയെ വെച്ചാഴിയുക
തന്നെ വേണ്ടിവന്നേക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്തിൽനി
ന്നാണു് ഈ ഭരണാഭിപ്രായം ഉൾക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നതെന്നു ചേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ഡാർ
ട്ടൻ തട്ടിവിട്ട അഭിപ്രായത്തിന്നു് ഒരു വിശദീക
രണം ചിലർ അവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതു
നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെയും മിസ്റ്റർ അററുവിയുടെയും പ്രസ്താവങ്ങൾ ബ്രിട്ടന്റെ യുദ്ധക്കടങ്ങളെ പൊതുവിൽ സംബന്ധിക്കുന്നവയാണെന്നും ഇന്ത്യയുടെ കടത്തിനെ പ്രത്യേകിച്ചു പരാമർശിക്കുന്നവയല്ലെന്നും ഒരു തല്ലാവ രേഖകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ അധികാരികളിൽ ചിലർ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും സ്മരണയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ നില ഒരുപടി കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യ ഒരു ഭരണതീർപ്പിന് ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ഇല്ലെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിന് അതില്ല എന്ന മട്ടിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പോക്ക്. പട്ടിണിയും പാടും കൂടാതെ കഴിക്കുന്നമേഖലയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പൊലീസിന് ഈ കടത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇൻഡ്യയ്ക്കു ചരിച്ചെടുത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നില മാട്ടുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ഈ പുറംകാലിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്തായിരുന്നാലും അത് ചിന്തകന്മാരെയും മന്ത്രിമാരെയും ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപത്തല്ല. ഈ വാദത്തിന്റെ ബാധാബലത്തെ മിസ്റ്റർ അററുവിയെ ഇന്ത്യയുടെ 'ടൈംസി'യിലെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിപ്പെടാത്തപക്ഷം ഇന്ത്യയ്ക്കു വലിയ നഷ്ടമാണെന്നാകുക എന്ന സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് ഈ "മഹാൻ" ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം തീച്ചയാണ്. ഇന്ത്യയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനല്ലാതെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഇനി അർഹിപ്പിക്കുകയും സാധ്യമല്ല. നേരെ മറിച്ച് പ്രഖ്യാപിതങ്ങളായ വാർത്തകളെയും, സംഗതികളുടെ ന്യായാത്മ്യങ്ങളെയും വിശദീകരിക്കുകയുള്ള "കടക്കാരെ തോല്പിക്കൽ" എന്ന നിന്ദ്യകർമ്മം വിളംബരവിനാ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെതന്നെ "ക്രൂരീ"നേയും, സാമ്പത്തികനിലയേയും, വ്യാപാരവൈപുല്യത്തെയും,

സർവ്വാപരി സദാപാശഞ്ചാധത്തെയും സാക്ഷാത്കാശം സ്തർശിക്കാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സാധാരണ മട്ടിലുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് ഇന്ത്യയും സന്നദ്ധയായിരിക്കണം. നഷ്ടംകൂടാത്ത വിധത്തിൽ കാലാവധികൾ നിശ്ചയിച്ചു കടം തീർപ്പിക്കുക; ദ്രവ്യമായിട്ടു തരാനില്ലെങ്കിൽ അവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ അസാധനങ്ങൾക്കുള്ള വിപവച്ചു, എടുത്തു കടത്തിലേക്കു മുതൽകൂട്ടുക; ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സ്ഥാപനങ്ങൾ മുൻപോട്ടെ അയസ്സാക്കുക വിട്ടുകൊടുക്കുമെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു വിവരനിർണ്ണയം ചെയ്തിപ്പിച്ചു വിവര്യപ്പെടുക; മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യ സാധന വിപര്യയം മറ്റും കൊടുക്കാനുള്ള സംഖ്യകൾക്ക് ബ്രിട്ടനെ കൂട്ടി എല്പിക്കുക; എടുപ്പവിശയിൽ അല്പസ്വല്പങ്ങളായ കുറവുകൾ വരുത്തുക; പെൻഷനായും, ഡിവിഡണ്ടായും മറ്റും ഇന്ത്യ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു കൊല്ലുതോറും അയയ്ക്കേണ്ടതായ സംഖ്യകൾ ഈ കടത്തിലേക്കു തട്ടിക്കഴിക്കുക എന്നിവയാണ് ന്യായത്തിനും മന്ത്രിമാരും സത്യത്തിനും സദാചാരത്തിനും അനുസരിച്ചുള്ള ഭരണതീർപ്പുമാർഗ്ഗങ്ങൾ. ലക്ഷ്യം ചിന്തിക്കുകയെന്നതോ, പ്രതിഫലമില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതോ, താൻ ഭാവമില്ലെന്നു ശരിക്കുന്നതോ, അവശതയെ അശ്രയിക്കുന്നതോ, ഒന്നും അനുപദനിയമല്ല. ഇന്ത്യാഗവണ്മെൻറു ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ മായയിൽ കടുങ്ങി "എട്ടുകാലി വലയിൽ വീഴിച്ചു ഇറച്ചി"യെപ്പോലെയാവില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ ഭാഗം കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പാകിസ്ഥാൻ തായ് വഴിക്കാർ എത്ര വിചാരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം.

കവിനകളായ കന്യകകൾ—പുലാപിതാക്കൾ—സംസ്കാരസമ്പന്നരായ യുവാക്കൾ—വിടാവിനകയിൽ പൊങ്ങപ്പെട്ടവരെന്ന സാധു യുവതികൾ — സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയെ അരിചംഘിക്കുന്ന അവിവേകികൾ തുടങ്ങിയ ആരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ട, നാടകവേദിയിലെ ഒന്നാമത്തെ നാടകം

സുപ്രഭ

ശ്രീമാൻ മുൻഷി പരമപിള്ള എഴുതിയത്.
വിവര. 1.

ദിംപതിപ്പ് അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
മാനേജർ, വി. വി. പ്രേസ്സ്—കോല്ലം.

അ ജ പാ ലി ക .

(നാലാങ്കൽ)

1

മതിമധുരമാ മൊരുഗാനവുമായ്-
 കുതുകമൊടുനിത്യമക്കുന്ദകയാരും,
 ഇതുവഴികടന്നുപാ മാടിനേയ്ക്കും
 ചിതമൊടുനയിച്ചുകൊണ്ടുന്തിനേരം.
 വെളുവെളുവിളുങ്ങിടുംചിന്തകൾപോൽ
 അവളുടെയൊരാളുകൾപാവനങ്ങൾ
 കഴികളിലവററുകൾവീണിടയ്ക്കും-
 നവളതുവശ്രദ്ധകൈക്കൊൾവുന്നിത്യം.
 ധർമ്മഗുണരാജിയാൽക്കോമളമാം
 ചെറുഗിരികളിലജരാശിമെന്നും,
 കറുകൾചവച്ചുചവച്ചുമോദം
 കലവതുക്കുണ്ടു, പരമപൂജാക്കും.

2

ഇരുളുകമാകെവിഴുങ്ങുവാനായ്
 വരുമളവൊര്പ്പുവെഴിതിയെന്നേ,
 അപിളവനെകപിതാവിനെ, അ-
 ന്നകതളിരിലോരന്തവളാത്തക്കേന്ദ്രം,

നടുത്തുമാലയംതന്നിലേക്കായ്,
 നഗരസുഖമെന്നെന്നറിഞ്ഞിടത്തോരം.

3

മളിതതാജീവിതംപുൽകിടുന്ന
 മിളിതകുതുകുകുടിൽതാവകീനം
 ഗഗനമധുവുറുന്നചിന്തകൾനിൽ
 ഹൃദയവതയിൽസദാമൊട്ടിടുന്ന.
 ഏളിമയുടെുവൊളിപ്പട്ടിലല്ലോ
 വേതിതലചായ്ക്കുതിമവുന്നിൽ.
 ഉലകമതിലെങ്ങുംനടന്നൊട്ടും,
 കപടതകൾനിന്നടുത്തുത്തരിയൊരത,
 ഒരുവിജനപുഷ്പമായ് കാന്തിയാന്നി-
 മരതകവിരിപ്പിൽനി മിന്നിയാവു !!
 അഴിമതികൾതിങ്ങുമിലോകവുമായ്
 അപരിചിതയായനി ധന്യനത്രേ.
 ധനികളുടെുഗ്രപ്രതാപമാകും
 കൊടികളിളകുന്നതുകണ്ടിടൊരത,
 തന്നെചിതമിഗ്നിവിതൽതടത്തിൽ
 കവിതകൾപൊഴിച്ചുനി പൽക്കവൽക.

വായിച്ചു ചിരിക്കാം!

ചിന്തിച്ചു രസിക്കാം!

‘ഡിംഡിമം’

(ഒരു ഉന്നത ഫലിതഗ്രന്ഥം.)

By K. G. Pillay, Editor, Chitrabhanu.

വില്പ എട്ടുണ്ടാം.

ഉടനെ അപേക്ഷിക്കുക:—

Manager, “CHITHRABHANU” Haripad.
 (The Malayalam Punch)

—പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ—

കോമളനന്ദിനി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) മലയാളഭാഷയിലെ ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടമായ ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

അതുതമോഹിനി. (By ഡാക്ടർ പി. എസ്. നായർ.) അതുതകരമായ ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൨

രാജാ. (By എൻ. ജി. കെ. നമ്പ്യാർ.) അതിശയകരമായ ഒരു ഡിറക്ടീവ് നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ വ

രക്തബാഷ്പം. (By ചാലയിൽ രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. എ.) നവരസസമ്പന്നമായ പുതിയ സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧

മനോഹരി. (By ചാലയിൽ രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. എ.) കന്യാനന്ദം ചിന്തിക്കാനും, ചിന്തിക്കാനും പഠിക്കാനും വകയുള്ള നവീന സാമൂഹിക നോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. ര

പ്രഭാകുമാരി. (By പത്മപള്ളിൽ ഗോപാലപിള്ള.) സഹൃദയഹൃദയോഹാദകരമായ പുതിയ സാമൂഹികനോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. വ

ശാരദാ. (By പത്മപള്ളിൽ ജ്യോതത്ത്വ ചന്ദ്രമോഹനൻ ശാരദയുടെ മൂന്നാമത്തെ പുതിയ ബോംബേഗാനം. വില രൂ. ൧ ഞ. വ

ലളിത. (By പാറയിൽ ഷംസുദ്ദീൻ.) ശോകസങ്കലമായ ഒരു പ്രണയനോവൽ. വില രൂ. ൧ ഞ. വ

കുലാശന. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) നവരസങ്ങളും നിറഞ്ഞു് വകയുള്ളതുമായ ഒരു സാമൂഹികനാടകം. വില രൂ. ൧ ഞ. ര

പ്രേമയാചകി. (By കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ) ഒരുത്തമ സാഹിത്യനാടകം. വില രൂ. ൧

മഹിള. (By കെ. എം. എൻ.) നാടകം. വില രൂ. ൧

രാഗസുഷമ. (By പി. വി. കെ.) നാടകം. വില രൂ. ൧. ൨

മദനസാമ്രാജ്യം. (കെ. എം. എൻ.) വില രൂ. ൨

മലയാളനിഘണ്ടു. വില രൂ. ൫

ഉടൻ അവശ്യപ്പെടുക:—

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ് & ബുക്കഡിപ്പോ,
മുല്ലയൂർ, അലപ്പുഴ.

വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റ്.

(വി. കെ. വാസുദേവൻനായർ, എ. എ.)

വിശ്വമെങ്ങും വിപ്ലവാതിനെടി വിജയിച്ചു കയ്യടക്കുന്ന അനേകം വിപ്ലവാനന്ദങ്ങളുടെ മാതൃപദം അവകാശപ്പെടുന്നതിനുള്ള മഹിമഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വസുന്ദര ഭാരതം! അടിമത്ത ശൃംഖലയുടെ ബലത്താൽ കണ്ണികൾ കണന്നായി അടിച്ചുടച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യസന്ദേശത്തിനായി അടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വീരത്മക്കളുടെ അപ്രമേയ പ്രവർത്തനപ്രാദം ദർശിച്ചു് ആ വിരമാതാവു് അസ്സാക്ഷതാചാപ്തധീനിൽ മജ്ജനോന്മജ്ജനം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യമുത്തകളോടൊപ്പം ഭാരതത്തിലെ വീരവനിതകളും സ്വാതന്ത്ര്യസമരജ്ഞാത്തിൽ അണിനിന്നിട്ടുണ്ടു്. മോട്ടിലാലിന്റെ രാമനപ്പുത്രിയും, ജയഹരിലാലിന്റെ പ്രിയസോദരിയുമായ മിസ്സിസ് വിജയലക്ഷ്മി പണ്ഡിറ്റ് ആധുനിക വനിതാലോകത്തിന്റെ അനർത്ഥഭ്രഷ്ടനായും അദ്ധ്യപനേട്ടവുമാണു്. ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യധനം നിയന്ത്രിക്കാൻ കെല്പും കഴിവുമുള്ള അപ്പുർച്ചം ചില വനിതകളിൽ രോളാണു് വിജയലക്ഷ്മി. ഇന്ത്യയുടെ ഭൗതികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥവും സമർത്ഥവുമായ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതുതന്നെയാണു് ആ മഹതിയുടെ വിജയത്തിന്റെ നിദാനവും. യു. എൽ. കെ. യിൽ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കൻ ഗവൺമെന്റിനു് എതിരായി ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രതിനിധിയായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വിജയലക്ഷ്മി ഇന്ത്യക്കുവേണ്ടി പ്രശസ്തവും പ്രശസ്തവുമായവിധം വാദിച്ചു് വിജയം നേടുകയുണ്ടായി. റഷ്യയിലെ ഒന്നാമത്തെ ഇന്ത്യൻ സ്ഥാനപതിയായി ഈ മഹതിയെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടും ഏറ്റവും ഉചിതവും അനുഭവദർശനവുമായ കൃത്യമാണു്. ഗൗരവോപമവും ചുരുക്കത്തോടുകൂടിയതുമായ പ്രസ്തുതകൃത്യവും അവർ വിജയപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കുമാണു് സ്വാഭാവികമായി പ്രതീക്ഷിക്കാം.

അതേയും അകർഷിക്കുന്ന അകാരസൂക്ഷ്മതയാൽ ആ മഹതി അനുഗ്രഹിതയാണു്. ചെറുപ്പ

ത്തിൽത്തന്നെ ആംഗലഭാഷയിൽ അനിതരസാധാരണമായ പ്രാവിഷ്ഠം നേടുന്നതിനു് വിജയലക്ഷ്മിക്ക് കഴിഞ്ഞു. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലുള്ള ഉച്ചാരണശുദ്ധിയും സ്വതന്ത്രയും ആംഗ്ലേയരേപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണു്. ചുരുക്കമാമാത്മ്യത്തിൽ അവർ ഏതൊരു വനിതയുടേയും പിന്നിലല്ല. നാല്പതുക്കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇന്നും അവരുടെ താരതമ്യത്തിനു് വാട്ടാമാ കോട്ടമോ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. വിജയലക്ഷ്മി ഭാരതീയസ്ത്രീത്വത്തിന്റെ മുത്തുകരണമാണു്.

കുടുംബപദവിക്കും കലീനതയ്ക്കും പ്രശസ്തിപെറ അലംബാദിലെ അനന്ദഭാവത്തിൽ മോട്ടിലാലിന്റെ വത്സലപ്പുത്രിയായിട്ടാണു് വിജയലക്ഷ്മി ഭൂജാതയായതു്. മോട്ടിലാൽനെഹറു അനു് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഒരു അഭിഭാഷകനും ബ്രിട്ടന്റെ ഒരു അഭ്യന്തരവ്യവസ്ഥാധികാരിയും ആണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിനാണു് ആ ആംഗ്ലേയരാധകൻ അനു് ആഗ്രഹിച്ചതു്. അനന്ദഭാവത്തിലെ സുഖാലംബാദിചാരം രാജകീയമായ വിധത്തിലായിരുന്നു. നൂതനചരിഷ്ഠങ്ങളുടെ ആവാസരംഗമായ പാർസിവാദിതന്നെഹറു കുടുംബത്തിലെ വസ്ത്രങ്ങൾ തയ്യിച്ചിരുന്നതും അവക്കിപ്പിച്ചിരുന്നതും. എന്നാൽ മോട്ടിലാലിന്റെ ധർമ്മപതിക്കുമാത്രം അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിക്കുന്നതിൽ വലിയ ഭ്രമില്ലാതിരുന്നു. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ ധാത്രിയായി ഒരു ആംഗ്ലേയ വനിതയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനേപ്പോലും അവർ തൃപ്തിയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും മോട്ടിലാലിന്റെ നിർബന്ധത്താൽ അതിനു വഴങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഭാരതീയരീതിയിലും ആംഗ്ലേയസമ്പ്രദായത്തിലും ക്ഷേണം പാകംചെയ്യുന്നതിനു് പ്രത്യേകമായ പാചകശാലകളും അനന്ദഭാവത്തിൽ സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നു. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ മാതാവുതന്നെയായിരുന്നു ഇന്ത്യൻരീതിയിലുള്ള മഹാനസത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നതും. യു

മാസ്ഥിതികരത്തിൽ ചേരുന്ന വളർന്നിരുന്ന ഒരു മഹതി മോട്ടിലാവിനെ ഈശ്വരാനുഭൂതിയും അഭിമാനവും ഉൾക്കൊള്ളിയും ചെയ്തിരുന്നു.

നാലാമത്തെ വയസ്സിൽപ്പോലും വിജയലക്ഷ്മിക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ തടവില്ലാതെ സംസാരിക്കുന്നതിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ സാമാന്യ പരിചയം നേടിയതിനെ തുടർന്ന് മാതൃഭാഷയിൽ ഒരപരാജയത്തെ വയസ്സിൽ അഭ്യസനം ആരംഭിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി വിജയലക്ഷ്മി ഒരു യോഗാസ്ഥിതിക യുവതിയെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നതിൽ നിർബന്ധിതയായിത്തീർന്നു. ഏകദേശം 28 വയസ്സുപോൾ അവർ പൊതുരാഗങ്ങളിൽ പരസ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ല ഇന്ത്യയിലെ നാല്പതു കൊടി ജനങ്ങളുടെ അഭിഷേകപ്രദാനവും അനുഭവിച്ചുവന്ന മഹാത്മാഗാന്ധി ന്യായാശ്രമത്തിൽ അറക്കിയിരുന്ന തുടർന്ന് നെഹ്റു കുടുംബത്തിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും ചില പരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. പിന്നാലെയും വിദേശപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും സംബന്ധിച്ച് വിജയലക്ഷ്മി അടുത്തകാലത്ത് നിന്ന് അറക്കത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചു.

പ്രൗഢിയിലും പ്രൗഢത്തിലും മുഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന നെഹ്റു കുടുംബം മഹാത്മാജിയുടെ അഭിരുചികളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും ചുറ്റുമായി സ്വീകരിക്കുകയും ദേശീയ സമരത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ വൃദ്ധയായ മാതാവുപോലും ലാത്തിച്ചാർജ്ജിച്ച് വിധേയതയോടും ഭയത്തോടും കൂടിയായി ഇന്നും ഇടയ്ക്കേഴുന്നതോടുകൂടിയല്ലാതെ യാതൊരു ഭാരമില്ലാത്ത സുഖത്തിൽ, കഴിയുകയില്ല. മറ്റു നൂറുകൾക്കൊക്കെ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നും നെഹ്റു കുടുംബത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഗണ്യമായി പാർശ്വീകരിച്ചു. പശ്ചാത്താപമായി. മോട്ടിലാവിനെയും ജവഹർലാലിനെയും തുടർച്ചയായി അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം ജവഹർലാൽ തന്റെ ജീവിതം മുഴുവനും സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ അർപ്പിച്ചു. ഇരുപത്തിയഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളായി രാഷ്ട്രീയസമരം

ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജവഹർലാലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ 17 കൊല്ലവും 9 മാസവും അധികമായി അദ്ദേഹത്തെ ഇരുമ്പടിക്കുകളിൽ തന്നെ അടച്ചുപൂട്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ അനീതി എത്രനാൾ നീണ്ടുനില്ക്കും? ഇന്നിതാ “ജയിൽ പുള്ളി” കളുടെ ഹസ്തങ്ങളിലേക്കുതന്നെ അധികാരം കൈമാറും ചെയ്തു കൊണ്ടു. ജവഹർലാൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ നിന്നും പ്രൈമറി നിസ്സരായി അപരോധിക്കപ്പെട്ടു. സ്വാതന്ത്ര്യമരണത്തിൽ അദ്ദേഹമായിരിക്കും മററുവെക്കപ്പെട്ടു കൂടുതലായി അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതും.

സുന്ദരയും സുഗന്ധമായ വിജയലക്ഷ്മി ഇന്ന് ഒരു വിധവയാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഒരു മുസ്ലീം യുവാവുമായി വിജയലക്ഷ്മി പ്രണയബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും അത് പരാജയത്തിൽ പറ്റു പസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെ തുടർന്ന് ഒരു യുവാവ് ഇന്ത്യയെ വെട്ടിയെടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ പോയി ഒരു പത്രാധിപരായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രഞ്ചിറ്റ എസ്സ്. പണ്ഡിറ്റായിരുന്നു വിജയലക്ഷ്മിയെ വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു സംസ്കൃത സമ്പന്നനും മൃതയാചിന്താശ്ശിയിലും അറക്കത്തോടെ നിർമ്മാണത്തിലും അതിവേഗത്തിലായിരുന്നു. നെഹ്റു കുടുംബവുമായും അതേ ബന്ധം രഞ്ചിറ്റ എസ്സ്. പണ്ഡിറ്റിനേയും രാജ്ഗീഷ് രത്തോട് അകലിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരു രാജ്ഗീഷ് രത്തോടുകാരനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനും സന്ദർഭമുണ്ടായി. സുന്ദരമായിരുന്ന അവർക്കു ദാമ്പത്യപല്ലവിയിൽ മൂന്നു പെൺകുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ക്രമമായ പിടിയുടെ നിഷ്ഠാഹസ്തങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹത്തെ അപഹരിക്കുകയും വിജയലക്ഷ്മി ഒരു വിധവയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

വിജയലക്ഷ്മി സാഹചര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ മറ്റും മഹത്വത്തിലേക്ക് അപരോധിക്കപ്പെട്ടതല്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവർ ധീരാനുരാഗിയും കരാഗ്രബലിയുമാണ്. രാജ്ഗീഷ് മച്ചുകുളവും അദ്ദേഹിമാംസ്വാധീനങ്ങളിലും അവർ വലിയ താല്പര്യമാണ്. ചെറുകുസംസ്ഥാനത്തെ

മന്ത്രിപദം അവകാശിക്കുന്നതും വിജയലക്ഷ്മിയെ ത്വന്തി തന്റെ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് രസകരമായ ഒരു ഗ്രന്ഥവും വിജയലക്ഷ്മി നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിജയലക്ഷ്മി റഷ്യയിലേക്കു് പോകുന്നതോടുകൂടി ഒരിയന്ന യു. പി. മിലെ മന്ത്രിപദം ജാഫറിലാലിന്റെ പുത്രിയായ ഇന്ദിരയ്ക്കു് ലഭിക്കുന്നതിനും ഇടയുണ്ടു്.

ഭാരതത്തിന്റെ മാതൃമല്ല യോഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പനിയാണ് ശ്രീമതി വിജയലക്ഷ്മി അവർ അറിയുന്ന റഷ്യയിലെ നഗ്നതാലികളിലെ ഒരു ഗർഭിണിക്കിതാണ്. ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ പുരോഗമനമാണു് അവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

വും ലക്ഷ്യവും. അവരുടെ സജീവമായ സൗകര്യവും അർപ്പണമായ പ്രാപ്തിയും അഭയം അർപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എതിരാളിയെപ്പോലും നമിപ്പിക്കുന്ന ധ്വജപ്രാപ്തം അവർക്കു് ജന്മസിദ്ധമായി ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉപചാരത്തിലും പൈതൃകത്തിലും വിജയലക്ഷ്മി അർക്കം അഭാസിയന്മാണ്. പരിചാരകരോടും അവർക്കുള്ള അനുകമ്പ സുപ്രസിദ്ധമാണു്. ജാതീയമായ മിതകളോ മതവിഭേദപരമായ അവരെ കല്ലുപോലും തീണ്ടിയിട്ടില്ല ഭാരതത്തിന്റെ അഭ്യന്തരവും സ്വാതന്ത്ര്യോന്മാർക്കിടയിലും വേണ്ടി ഒരു മാതൃ തന്റെ മാതൃത്വം ജീവിതം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിജയലക്ഷ്മിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിജയലക്ഷ്മി പരീക്ഷാട്ട!

അസ്ഥിസ്രാവത്തിന്നു 'സ്രാവം'.

അസ്ഥിസ്രാവം, വെള്ളംപോക്കു്, ശുക്തസ്രാവം, തൽസംബന്ധമായി വാദകത്തൽ, തന്മതകുപ്പു്, കൈകാൽ തളപ്പു്, കണ്മിടിപ്പു്, വിളപ്പു്, തലച്ചുറൽ, രാത്രിജ്വരം തുടങ്ങിയ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ ശരീരം ശോഷിച്ചു ആരോഗ്യം നശിച്ചു കണ്ണുകൾ കഴിഞ്ഞു കവളോട്ടി വികൃതരൂപികളായി ജീവിത തള്ളി വിടുന്നതു് എന്തിന്നു്? സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കു് ഒന്നാചാലെ ആരോഗ്യസമ്പന്നമായ സ്രാവമുതൽ സേവിച്ചു രോഗവിമുക്തരാകവിൻ.

ഈ സിലെഷ്യത്തിന്നു റാഞ്ചൽ 1-ക്കു് 5 ക മാത്രം.

രജപ്രവർത്തി. ഇതു് സ്ത്രീകൾക്കു് ഒരു അനുഗ്രഹമാണു്. അല്പമായും ഭയങ്കര വേദനയോടും ഒതുക്കാലം തെറിയും ഉണ്ടാകുന്ന ആത്മവേദന ക്രമപ്പെടുത്തി ശരീരത്തിനുള്ള വിളപ്പു്, അടിവയറിൽ വേദന, വയറിൽ വേദന, ഇനം മുതലായവയെ ക്ഷണത്തിൽ മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഒരു ദിവ്യശക്തി. മൂന്നുമാസത്തെ ഉപയോഗത്തിന്നു് 4 രൂപ 8 അണ്.

N. B. ഈ മരുന്നു് ഗർഭിണികൾ ഒരിക്കലും ഉപയോഗിക്കരുതു്. ഊക്കൻസു്, എ. എസ്സ് പൽപാടി.

പല്ലിലും ഉണിവും ഉണ്ടാകുന്ന ചല്ലാരോഗങ്ങളെയും മറ്ററി പല്ലിന്നു് ഉറപ്പും വായുയ്ക്കു് നല്ല തലിയും ഉണ്ടാക്കും.

പോക്കുര് 2 അണ്. കച്ചവടക്കാക്കു് ഗ്രോസിന്നു് 12 ക.

മുഴുത്തുകൾ പേസ്റ്റാപ്പിസ്റ്റുമുഖന അയയ്ക്കേണ്ടതാണു്.

പാക്കിനും തപാലും പുറമെ.

നെൻറു് ജോസഫ് കുശധരശാല.

P. O. മുല്ലശ്ശേരി S. മലബാർ.

പുതിയ കഥാപുസ്തകങ്ങൾ .

സുഗന്ധസുരമായ കലാവിഭാസം. വികാരദാണകമായ വണ്ണ നാഭൈവചാത്രം. അനുഭവസികത നിറഞ്ഞ കഥാശില്പം. ലളിതാകാ മളമായ ഭാഷാപ്രയോഗം. ഏല്പാമിണത്തിച്ചേന്ന്—എസ്. കെ. ആർ. കമ്മത്തിൻ—൧൧ പ്രധാന കഥകൾ.

പു ണ്ടാ ല.

1 രൂ. 4 ണ.

ആജീവനാന്തം പ്രളകടംബത്തെ സേവിച്ച് കളുനെന്ന പേരിൽ പറഞ്ഞയക്കപ്പെട്ട ശങ്കരൻനായർ; ജന്മവസ്തു നശിച്ച്, മാതൃമരണം സഹിച്ച്, യാതനകളിൽ മരണമുണ്ടാകി, നിരപരാധിയായിരുന്നിട്ടും നിയമ ദൃഷ്ടി സ്വന്ത സന്താനത്തിൻ്റെ ഘാതകനായി, മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെട്ട തേവൻ;.....എന്നിങ്ങനെ ഹൃദയോല്പാദകതയോടെ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ട മറ്റു കഥകൾ. കടത്തുപുസ്തകശാലകൾ കൈമാറുക.

അശ്രുധാര .

1 രൂ.

അജ്ഞാതകവയിത്രി, ചേട്ടൻ, സമ്പ്രദായം, യാതന, സ്രീകൃഷ്ണൻ മുമ്പിൽ, ഉന്മാദിനി, അപരാധിനി, നഴ്സ് എന്നിങ്ങനെ കാല ഭേദഭാവസ്ഥകളുടെ സജീവചരിത്രങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന കഥകൾ എൽ. ലീലാഞ്ജലി.

ലീലാഞ്ജലി.

1 രൂ. 4 ണ.

മരകതയിൽ പായ പണം, യമന, വൈരനിശ്ചിതം, ക്ഷത്രിയൻ്റെ അശ്വം, എൻ്റെ അനുജൻ — ശ്രീമതി സ്വപ്നകുമാരിദേവിയുടെ പ്രശസ്തമായ ൫ കഥകൾ.

കഥാകുസുമങ്ങൾ.

8. ണ

എഡ്ഗർ വാലസിൻ്റെ ഡിറക്ടറീവ് നോവൽ.
സാഹിത്യകൾക്ക് ഏ. ഡി. ഹരിശങ്കർ M. R. A. S. ന്റെ തർജ്ജമ.

മലബാറിവിചൈത്ര്യം.

10 ണ.

ഭാര്യ, അമ്മ എന്നീ വിപരീതശക്തികൾക്കിടയിൽപ്പെട്ടു ഞെരുങ്ങുന്ന ഒരു യുവാവ്. ക്ഷമാശൂന്യമായ ഭാര്യ, തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനും മരുമകളെ പഴിക്കുന്ന അമ്മയെ അമ്മയുടെ പാവയായ ക്ഷമ വൻജ്ഞാവ്. എല്ലാം ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമ്മായി അമ്മ.

(പുതിയ പതിപ്പ്)

4 ണ.

അമ്പലത്തറയുടെ ചെങ്കുത്തായ, സ്രീലങ്കന്മാരുടെ കടലത്തു ചേന്തൽ എന്തെന്ന സംഭവിക്കുകയല്ല! പാവം! രവി. നിഷ്പക്ഷനായ അവൻ്റെ ദൃഷ്ടി—

അപരാധിനി.

4 ണ.

പ്രേമപ്രഭവത്തിന് പററിയ മരണമെന്ന ആത്മഹത്യ! പ്രേമവും ക്രമവും—അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത ഒഴുക്കു യാതനാജനകമല്ല! വായനക്കാർ വിധിക്കട്ടെ.

പ്രേമമുദ്ര .

6 ണ.

പരാജിതനായ ഒരു ചെമ്മിയുടെ ആത്മകഥാകഥനം.

അംബുജം .

3 ണ.

മാനേജർ,

ശ്രീ നരസിംഹാപിലാസം ബുക്കഡിപ്പോ,

തൂറൂർ A. O.

കുത്തിയതോട് P. O.

உருகி

വിവാഹത്തിനുശേഷം.

(വള്ളംകുളം, പി. ജി. പിള്ള)

പ്രിയപ്പെട്ടവരേ;

വിവാഹമുദാസനം വിധിമുദാ പലപാഠങ്ങളും എന്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അന്യർക്കുണ്ടെന്ന അനുഭവങ്ങൾ! താങ്കളുടെ ഏഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ സന്തോഷപ്രദമല്ല ഈ വിവാഹമുദാസനം. അതായത്! അപരത്തിന് ഇതുവലിയ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്നും—അതിന്റെ അർത്ഥം—ഇതുവലിയ വ്യവസ്ഥയുണ്ടെന്നും എന്തിന്നു നേർത്ത അറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ അത് വിവാഹിതനാകുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. സുദരിയും, നമ്പനയും അങ്ങനെയും പക്ഷെ സഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത അസഹ്യം. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിവാഹത്തിന്റേതല്ലാത്ത എന്തെ “മുദാസനം” അതല്ല. എന്തിനാകുന്നു നിങ്ങളെ—നഗ്നമായ പല പരമാർത്ഥങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന—പരമപുരുഷന്റെയും, ഏതെങ്കിലും അന്യന്റെയും വിധിമുദാസനം. വിവാഹിതനാകുവാൻ താങ്കൾ തന്നെ താഗ്യാവാൻ! ഈ അടുത്തകാലത്തു് എന്തിന്നു സാധാരണയായ അനുഭവമുണ്ടായി. വിവാഹിതനായ ഒരു സ്വഭാവം ഏതെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ അറിയാമല്ലോ. പരിഭവമുണ്ടാകും. ഒരു വാക്കുപറഞ്ഞാൽ മതി അവരുടെ ഭാവംമാറാൻ. മുഖംവീർത്തിക്കൊണ്ടും എന്തുചോദിച്ചാലും മറുപടി പറയുകയില്ല. എന്തൊരുഭാവമുണ്ടാകും? എന്തിനാകുന്നു അതുകൊണ്ട്!

കഴിഞ്ഞശനിയാഴ്ച ഞാൻ പതിവുപോലെ അമീസിഡേഴ്സായി. അന്നത്തെ അഞ്ചുമിത് ഇടുവാനുള്ള കുത്തുകൾ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകാൻ ഞാൻ മറന്നുപോയി. എന്റെ മേൽപ്പറത്തു നാലഞ്ചു കുത്തുകൾ കിടപ്പുമായിരുന്നു. ഞാൻ വൈകിട്ട് അമീസിഡിനിനും കിരിച്ചുവന്നും കുത്തുകൾനോക്കി. അവയെല്ലാം അതോ ശരിയായി പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അയയ്ക്കാനുള്ള, എന്ത് കേരമം

ശവത്തേക്കുള്ള കത്തിന്റെകൂടെയും, തിരുവല്ലാ തിരുവേലം അയയ്ക്കാ നിശ്ചയിക്കുകയും തിരുവനന്തപുരത്തക്ക അയയ്ക്കൽ രേഖാവിവരണം എഴുതി വെച്ചിരുന്ന കവറിലും മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നു. “ശോമതി തൃശൂർ” എന്ന് എഴുതിവെച്ചിരുന്ന കവർ രജിസറായികും വെളിപുറം എഴുതിയതിരുന്നു. ക്കുന്ന് ഇവയെപ്പറ്റിയൊന്നും ഭാര്യയോടു ചോദിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ പതിവുപോലെ വിവാസിനി എന്റെ സമീപത്തേക്കു അനുവദിച്ചു. ഞാൻ അമ്മീസ്സിൽ നിന്നും വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ കാപ്പിയുമായി ഒരുമെറുപ്പത്തിൽ ഇരിക്കുക എന്ന സമീപിക്കുന്ന വിവാസിനിയെ അറിയുകയുണ്ടായി. പേരു അന്നാണെന്ന് അന്ന് കാപ്പിപ്പൊഴുപ്പുവന്നത്. ഞാൻ അറിയുകയുണ്ടായി. ഒരു ശബ്ദം തീർത്തുപോയെ എന്നിരിക്കുമായി. അല്ലെങ്കിൽ കാപ്പിയുമായി വിവാസിനിവന്നാൽ ഒരുമണിക്കൂറെങ്കിലും അവിടെയുണ്ട് കഴിഞ്ഞുപോയി. അല്ലെങ്കിൽ പരിവേഷമാണ്. ആ ഉപദേശം അന്നത്തെയെക്കുറിച്ചും തീർത്തായി വിചാരിച്ചു ഞാൻ നടക്കാനിറങ്ങി. ഞാൻ വെളിയിലേക്കു് അറിയാത്തവർ അടുക്കളയിൽ ചില പാത്രങ്ങൾ തകരുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു !

ഭാരതീയർക്കു് അറുപതു വെളിച്ചമുണ്ടു് കരുത
വിചിത്രീകളാണു് പേരെകടമാസ്സിൽ എ
ഴുതിത്തുടങ്ങി. വിഖ്യാതിനി ഏതൊരു ചേർ
നിന്നു് അതുവായിച്ചു. എന്റെ കരുതു് ചെറു
നല്ലവചനങ്ങളായിരുന്നു.

ഗോമതി ഇതുവരെ ഇവിടെ എത്തിയില്ല. എനിക്ക് ഗോമതിയെ കാണാതെ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻതന്നെ വിഷമമായിരിക്കുന്നു ഇന്നാകെ അഞ്ചുരൂപാ മണിപ്പോൾക്ക് അയയ്ക്കുന്നു. ഉടനെ ഗോമതി വന്നെത്തുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നു, വിശ്വസ്യം.

... ..

ഞാൻ കത്തഴുതി കവറിമാക്കി പശുക്കൾക്ക്
 ഒട്ടിച്ചു് മേൽവിലാസമെഴുതി “ഗോമതി തൃ
 ശൂർ” എന്നു്. വിവാസിനിയുടെ മുമ്പം വീത്തു്.
 അവർ അന്നു് എടുത്ത കിടക്കയിൽ ഉറങ്ങി. താ
 ഞെക്കെ വിളിച്ചപ്പോൾ അവർ നേരത്തെ കിടപ്പാ
 യി. അതും എനിക്കുശേഷമായി അവിടെ
 ഞാൻ വിവാസിനിയെവിളിച്ചു കറച്ചു കാ
 ള്ളിക്കൊണ്ടുപോൽ അവരുമെഴുട്ടു. “ഞാൻ മാത്ര
 മല്ലല്ലോ—പിന്നെ അല്ലെല്ലാമുണ്ടു് കാപ്പിത്താൻ
 അവരോടൊക്കെക്കിടപ്പും ചെന്നു പറയരുതോ”
 അവർ പരിഭവിച്ചു. എനിക്കു ഭയംമനസ്സി
 ലായില്ല. ഞാൻ വിചാരിച്ചുപറഞ്ഞു. നീ പറ
 ഞ്ഞതൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.

“കാ. ഭയം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നു ഭാവിച്ചു
 കളയും. ശേഷമുള്ളൊരാളെക്കൊണ്ടു മാത്രമയാണു
 ന്നാവിധാരം എന്നും ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാ
 കാൻ കഴിയും.” വിവാസിനി ചൊല്ലിപ്പോയി.
 എനിക്കു് ചിരിച്ചു. എന്റെ സുഹൃത്തു
 സത്വംപറഞ്ഞാൽ ഒരു സ്ത്രീയോടും എനിക്കു
 ഇതുപോലെ പുച്ഛം തോന്നിയിട്ടില്ല. എങ്കി
 ലും ഞാൻ ഒന്നും ഭാവിച്ചില്ല. പറഞ്ഞില്ല
 ഞാൻ പരിവേഷംവെച്ചു അമ്മിസ്സിൽപോയി.
 അത്യാവശ്യമായി ചില അമ്മിസ്സുകാരെ പ
 കാണിച്ചു് അന്നു ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തിനു
 പോകേണ്ടിവന്നു. അടുത്തദിവസം കഴിഞ്ഞാണു്
 ഞാൻ തിരിച്ചു വീട്ടിൽ എത്തിയതു്. ഞാൻ
 വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അമ്മയെ വിളിച്ചു “ഗോ
 മതി” വന്നു എന്നു ചൊല്ലിപ്പോയി.

“ചെന്നുവന്നാണു്” അവർ മുഖാവർത്തിച്ചു
 കൊണ്ടു് നിരന്ദോഷമായി ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
 അന്നതും സമിച്ചു. അന്നുരാത്രിയിൽ നിസ്സാ
 രമായ ഏതോ കുറും ചെങ്കുതിൽ അവർ ചേ
 രുക്കൊന്നു പ്രഹരിച്ചു. എന്നോടു് സല്ലപി
 കാൻ അടുത്തില്ല. വളയ്ക്കാൻ നിന്നില്ല. കി
 ടക്കു വിളിക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചില്ല. ഉണക്കുകിത്തു്
 ചാൽക്കൊണ്ടുതന്നെ പരിവേഷം അന്നു ഉണ്ടായി
 ള്ളു. അകല്ലാടെ വില്ലവകരമായ ഒരു മാറൊ.
 വിവാസിനിയുടെ കണ്പോളകൾ വീർത്തിരുന്നു.
 കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു് അവളുടെ നയനങ്ങൾക്കു്
 തോരണ നന്നായി.

അടുത്തദിവസവും അമ്മിസ്സിൽനിന്നു വന്നു
 യുടനെ ഞാൻ അറുപതിച്ചു. ഗോമതിവന്നോ
 എന്നു്. അവർ ഉത്തരം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
 അമ്മയുടെ കയ്യിൽനിന്നു കാരണം അന്നു് എ
 നിക്കു് തിരിച്ചു് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. ഞാൻ
 രാത്രിയിൽ വിവാസിനിയോടു് ശാന്തമായി
 ചോദിച്ചുനോക്കി. അവർക്കു് എന്തുപററിയെ
 ന്നു്. അവർ ഇടറിയ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.
 “തൃശൂർ സുന്ദരിക്കായ സ്ത്രീകളുണ്ടായിരിക്കും.
 എന്നാൽ പിന്നെന്തിന്നു എന്നു സംശയം
 ചെയ്യരുത്”. ഞാൻ അമ്പലംപോയി, ഞാൻ
 ഒരു സ്ത്രീയെപ്പോലും ഫാസ്യമായി സ്തംഭിപ്പിച്ചി
 രുന്നില്ല കൂടാതെ, പാശ്ചാത്യ ഭാഷാപ്രാപ്തം ഞാൻ
 അതേയോ സ്തംഭിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിലോ
 പാശ്ചാത്യരെ പറയുന്ന ഈ സ്തംഭനം? അതോ?

അടുത്തദിവസം അമ്മ, കഴിഞ്ഞ അയ്യപ്പ
 നാളുകളിൽനിന്നു് അന്നും വിവാസിനിയോടുകൂടി മുറു
 ത്തിന്നു് ഓരോന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
 കയ്യിരുന്നു. അവർ പരിഭവിച്ചു പലതും
 ചുവന്നുണ്ടു്. കാര്യംമാത്രം പറയുന്നില്ല.
 പലതുവെ ചുരുക്കത്തിലൊന്നുപറയും, തൃശൂർസ്ത്രീ
 കളെ പൂർവ്വകിച്ചാണു് അവർ കുറുക്കപ്പെട്ടു
 ത്തെന്നതു്. പല ഉദാഹരണങ്ങളും അവർ പ
 രയുന്നുണ്ടു്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് കരയുന്നുമുണ്ടു്. പ
 കെട്ടു പറയുമ്പോൾ നില്ക്കുന്നകാഴ്ചയിൽ. അവ
 ശ്വപ്പെടുന്നയുടൻ കണ്ണുനീർ! അയ്യോ! സ്ത്രീ! ഇ
 തെന്തിനു സൂക്ഷിക്കണം?

അതോ?
 അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ അഞ്ചുപയ്യപ്പൻ
 എനിക്കുള്ള കത്തുകളുമായി കയറിവന്നു. എഴു
 തുകളെല്ലാം തന്നെകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം
 ആ പയ്യപ്പൻ ഗോമതിപത്രം എടുത്തു എന്റെ
 നേരെനീട്ടി. സാരം എത്രവിചാരിച്ചാണുപ
 ഛിക്കുന്ന ഗോമതി. ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു. പയ്യ
 പ്പൻ വിവിരങ്ങളെന്നതിനുമുമ്പു് വിവാസിനി അ
 തരം എന്നോടു തട്ടിച്ചുറിപ്പു് ചൊല്ലിച്ചു നിവ
 ത്തുകൊണ്ടു്, “ഓ ഹാ ഇതാണു ഗോമതി”
 എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു് എന്നോടു ചേർന്നിരുന്നു.
 അവളുടെ മുമ്പം മഞ്ഞളിച്ചുപോയി. ഒരുത
 റുകാലം നയനപാലെ അവർ മുമ്പം കറിച്ചു
 കളഞ്ഞു.

മധ്യപത്രികയിൽ.

(എം. പി. അപ്പൻ)

സംതൃപ്തിയായിലെനിശ്ശേഷമാണ്, വേദിയ-
സുന്ദരമായതൊഴുതി നുകർത്തിൽ.
മുഴുവനാകട്ടെ! ഹാഹാ! സ്തിശാശിതളം-
നിർമ്മിതം പൊൽപുത്തരവായവേ സുധാമയം.
ജ്ഞാനോന്മേഷത്തിനാൽ പുളയ്ക്കേൽക്കമാ-
കൊള്ളും
നിൽപ്പുണ് സന്ദർശം അനിച്ഛപോൽ നുകര
വോരും
സ്വർഗ്ഗഭൂമിയിലെല്ലാ പ്രപഞ്ചങ്ങളൊന്നിനെയും
സ്വച്ഛന്ദസംഗീതമാത്രം അതിരേറിയ പെട്ടെന്നു നേ.
രാഗവോപയം നിന്നെ വീണ്ടുമൊന്നൊഴു-
പ്പിക്കാം
നാകവാരമാധായിത്താനോമനേ, യുദ്ധനം.

സംതൃപ്തിയായിലെനിശ്ശേഷമാണ്, വേദിയ-
സുന്ദരമായതൊഴുതി നുകർത്തിൽ.
മുഴുവനാകട്ടെ! ഹാഹാ! സ്തിശാശിതളം-
നിർമ്മിതം പൊൽപുത്തരവായവേ സുധാമയം.
ജ്ഞാനോന്മേഷത്തിനാൽ പുളയ്ക്കേൽക്കമാ-
കൊള്ളും
നിൽപ്പുണ് സന്ദർശം അനിച്ഛപോൽ നുകര
വോരും
സ്വർഗ്ഗഭൂമിയിലെല്ലാ പ്രപഞ്ചങ്ങളൊന്നിനെയും
സ്വച്ഛന്ദസംഗീതമാത്രം അതിരേറിയ പെട്ടെന്നു നേ.
രാഗവോപയം നിന്നെ വീണ്ടുമൊന്നൊഴു-
പ്പിക്കാം
നാകവാരമാധായിത്താനോമനേ, യുദ്ധനം.

“അവേ, കള്ളൻ!” ശോമതി ഒരുപത്രമാ
ണെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ, അപ്പൻ പുറത്തു ക
വിളിയിൽ വിരൽ ഉറപ്പിക്കാണ്ടുകൊണ്ടു. അപ്പൻ
മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ പത്രം വാങ്ങി വാനി
ച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പന്റെ വിവാസിന ഏകദേശം
പററിപ്പോകുന്നതു് എന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വെ
ശോമകുലത്തിൽ വിരമമായിട്ടു കളിപ്പുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. പുറത്തു കട്ടകൾ—“സൂരി”-എന്നൊരു

യഥാർത്ഥം. ഇങ്ങനെ ആദ്യത്തെ വേദങ്ങളാണ്
നിമിഷംപ്രതിയുണ്ടാകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. പ
ലതും നല്ലതുപോലെ. സമയച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു
നിന്നു. മറുപടിയെഴുതണം.
സ്വന്തം മാപ്പ.
പക്ഷപകാരം കാമിക്കു.

വാക്കുവിൻ!

വായിപ്പിൻ!

തിരുവല്ല മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഡി. സ. പത്രം അന്യമായി
സ്വന്തമായി പെട്ടിട്ടുള്ള

ശ്രീവല്ലഭചരിതം

ലാലുക്കാവ്യം.

വിവരങ്ങൾ ഒന്നൊന്നും.

ഗ്രന്ഥകാരൻ, വിദ്വാൻ, വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി, M. R. A. S.

തൃക്കവശ്ശേരി, തിരുവല്ല A.O. & P.O.

കാവ്യകലയും, ശ്രംഗാരരസവും.

വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തെ സ്पर्ശിക്കാൻ കൂടുതൽ കഴിവുള്ളത്, കരുണരസത്തിനാണ്.

(ഏലൂർ, ഇ. കെ.)

കാവ്യകലയിൽ രസത്തിന് അനിഷേധ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമാണല്ലോ ഉള്ളത്. കവിതയുടെ ജീവനാണ് രസം. രസമില്ലാത്ത കവിത ജീവനില്ലാത്ത ശവീരത്തിനു തുല്യമാണ്.

“ശ്രംഗാരം” “മാന്യം” “ചീരം” “അതുതം” “ബീഭത്സം” “ഭയാനകം” “അഭ്യു” “കുന്ദനം” “ശാന്തം” ഇങ്ങനെ രസങ്ങളെ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു ഇവയ്ക്കു പ്രധാനാപ്യാദാനതമ്യങ്ങളെങ്കിലും രസചക്രവർത്തിയെന്ന നിലയിൽ ശ്രംഗാരരസത്തിന്, കൈവന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥാനം ഇതരരസങ്ങൾക്ക് അസുയാജനകമാണ്. രസങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഒരു പരമാസമതപാദം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാചീനകവികളിൽ അധികംപേരും ശ്രംഗാരത്തെ കൂടുതൽ താലോലിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം ചില സുഖിമാന്മാരെ രസീപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു കവിത. കവിത ജനന മുദാഭത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണെന്നുള്ളകാലും പല കവികളും വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഫലനമാണ് കവിതയെങ്കിൽ സുഖാനുഭവം മാത്രം അതിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. ജീവിതായോധനത്തിൽ നേരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരണം ചെയ്തു പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചേരുന്നതിനു ക്ലേശങ്ങളും, വിഷമതകളും സഹിക്കുന്ന ദുർദ്ധലഹൃദയത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ദൈവികദർശനമാണ് കവിത. ആ മനോഹരശബ്ദം ശ്രംഗാരരസപ്രധാനമായിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? വികാരംകൊണ്ടു വിഷമിക്കുന്ന ചിമലഹൃദയത്തിനു വിലാസലഹരി ഉണ്ടാകയില്ല.

ഹൃദയതാപാഗ്നിയിലെ ശമിപ്പിക്കുന്ന നിമ്നഗതം കവിത. കവിത പ്രചർത്തനശക്തിയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന മധുരദോഷമൂലം വാടിത്തളന്ന ഹൃദയത്തെ ജരോപസിപ്പിക്കുന്ന, നർമ്മസഖിയും,

ശക്തികുന്യയത്തെ പരിഹസിക്കുന്ന ദിച്ഛമന്ത്രവും, മദ്യദർശനം ചെയ്യുന്ന ദീപവും, ഭൂമിപക്ഷഭൂമി സുചത്തിനു നിദ്രാപമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള കവിത ശ്രംഗാരത്തെ മാത്രം അശ്രുവിച്ചു നിലനില്ക്കുകയോ?

കവിത, ജീവിതത്തെ നയിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ജീവിതോദ്ദേശം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത് കവിതാ പഞ്ചമെങ്കിൽ—അ സംഗതിയിൽ ശ്രംഗാരത്തിന്റെ കരങ്ങൾ ബലഹീനങ്ങളാണ്.

മനോഹരമായ കവിത വായിച്ചു രസിക്കുന്നതോടുകൂടി അവയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന താത്വികവശം ഹൃദയത്തിൽ അറിയാതെ പ്രചർത്തിക്കുന്നു. അത് ഒരു തത്വം പ്രത്യേകം പഠിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെ അഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്; അത്ഥമത്വയിൽ അവനാനിക്കുന്ന കൃതികൾ വായനക്കാരെ അത്ഥമത്വം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു, പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

അതിരുകവിഞ്ഞുള്ള ശ്രംഗാരവണ്ണനയും ഗുണങ്ങളെക്കാൾ അധികം ദോഷത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. അതു ജനസമുദായത്തിന്റെ സമ്പാദ്യത്തെ സാരമായി ഹനിക്കുന്നു. സംയമനത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഉയരേണ്ട മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾ നിദ്രിഷ്ടമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു, മന്ദമന്ദഗ്ഗത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ അഭിപ്രായത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. രാവിലോകത്തിലെ ഉജ്ജ്വലതാങ്ങളായി ശോഭിക്കാണ്ടു വിദ്യാർത്ഥികൾ—ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റി അവഗാഹപൂർവ്വം ചിന്തിക്കത്തക്കപക്ഷത ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ബാലമനസ്സുകൾ,—“പ്രേമ”ത്തിലും—“രാഗ”ത്തിലും

ഭരിച്ചു വിഷമിക്കാൻ ശ്രംഗാരം ശക്തിയായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തിയിലും, “ശ്രംഗാരം” പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നു. ആ സംഗതിയിൽ “കരുണാസം” ശ്രംഗാരത്തെ അതിശയിക്കുന്നു.

നാടകരചനയിൽ അറിവേല്ക്കുന്ന ഒരു നേതൃസ്വരാനം ശ്രംഗാരത്തിന് കവികൾ കല്പിച്ചുവരുന്നു. പ്രധാനമായും മ.നം ശ്രംഗാരമോ വീരമോ അതിരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ അവർ ശിംസാ വഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ കാണികൾ കരുണാസത്തെ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

“അയ്യയ്യോ! പിളരുന്നു ദേവി! ഹൃദയം കരുതുന്നു ചിത്തംസദാ മെയ്യിൽസന്ധികൾ വേർപെടുന്നു ഭവനംതോന്നുന്നമ ശൂന്യമായ് എന്നുത്ഥാവു മയങ്ങിമങ്ങിയിരളിൽ താഴുന്നുവോ മൂർച്ഛയാ-
വിനേല്ലാം മറയുന്നു ഭാഗ്യാഹിതൻ ഞാനെന്തു ചെയ്യേണ്ടു ഹാ!”

“മമതരുണീസീതേ! പുനരമലിപ്പെട്ടിപ്പോയരികിൽമമവാവാ സകലഗുണപൂർണ്ണ! തവമുഖസരോജം തരളമിഴികാണാ-
ഞ്ഞാൽമനസിപാദം പരമശിവശംഭോ! കനകമൃഗമുച്ഛിപ്പൊഴു പുനരേകി-
കുഴിപ്പതിനമുണ്ടെന്നറികമമ സീതേ! കമലമുഖിമന്ത്രേ! ഹരിണമിതവാവാ കലഹമിഹപോരും പരമശിവശംഭോ!
മൃഗതരുണിമാവേ വരികിരിക്കിൽ ബാലേ മൃഗനയനമാരാ രോണമണി സീതാ കമലമുഖിദീപാ പുനരമലിപ്പെട്ട ലീനാ പറകപരമാത്മം പരമശിവശംഭോ!”
എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്രീരാമചിലാപത്തിന്റെ രാഹാത്മ്യം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. സീതാരാമന്മാരുടെ പരസ്പരചിന്താസത്തിന്റേയും, സ്നേഹത്തിന്റേയും പരമകാഴ്ചയാണ്, അവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. സീതാ ‘ചിന്തോഗത്തിൽ സമതാപംകൊണ്ടു’ ഹൃദയംപിളർന്ന ശ്രീരാ

മൻ—ചേതനാചേതനതപഃഭേവിനകൂടാതെ—
ഹൃദയത്തെ സുബോധത്തിൽകൂടി നയിക്കാൻ ശേഷിയില്ലാതെ—ചന്ദ്രപ്രഭാശത്തിൽ കാണുന്നവയോടെല്ലാം സീതായപ്പുറം അന്വേഷിക്കുന്നഭാഗം ഏതൊരു വജ്രഹൃദയത്തെയാണ് ഹരാഭാകുഷിക്കാത്തത്? കുറെ ഭാഗം നോക്കുക:—

“തൃളസിനറുമുല്ല! മൃദുലതനുവല്ലീ പരിവസിത മില്ലീയുഗമചിതമല്ലീ ലതകുളുലകെല്ലാ രാകിനൊടുവെല്ല-
ന്നവളരികിളിപ്പല്ല! പാമശിവശംഭോ! ഫലഭോജനമ്രാവകുളു പനസാമ്രാ-
ധ്യരതരമാത്രക പറകകത്ര! കചഭോജനമ്രാമമതരുണിരാമ്രാ-
ധരിയെവിടെലീനാ പരമശിവശംഭോ”
എന്നീ ഫലങ്ങളിലൊക്കെയും കരുണാസത്തിനാണ് കൂടുതൽ സ്ഥാനം. അതുപോലെതന്നെ നാലുപ്പാടന്റെ മണ്ണുനീർത്തുള്ളിയോളം ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ശ്രംഗാരസപ്രധാനമായ കൃതികൾ വളരെ ഉൾപ്പെടുത്താമ്.

ഒരുഭാഷയിലുള്ള അധികകൃതികളും ജനതാമല്യത്തിൽ പരസ്യമായി പാരായണംചെയ്യാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കണം. കവികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ അഭിപ്രായത്തിനു വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. എന്നാൽ മലയാളഭാഷയിലെ, അധികം കൃതികളും, മാതാപിതാക്കൾക്കും, സഹോദരിസഹോദരന്മാർക്കും ഒന്നിച്ചിരുന്നു വായിച്ചുറപ്പിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ള ചയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കവിതാഗുണംകൊണ്ടുംമറ്റും സാഹിത്യീകരന്മാരുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ച ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശംതന്നെ ഇതിനു മകുടോദാഹരണമാണ്.

ശ്രംഗാരവേണ്ണ പലയിടത്തും അസ്ഥാനത്തുകൂടി മരിക്കുന്നുണ്ട്. രാൻ ഏല്പട്ടരികെ ന്ന ഉദ്യമത്തിന് ഈ രഹസ്യപരമിക്കുന്നതിനും, വായനക്കരിൽ ഞെലിപ്പിക്കുന്ന ഉളവാക്കുന്നതിനും മറ്റുമുണ്ടു കൃതികളിൽ വരുന്നല്ലോ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അപകൂടി ശ്രംഗാരമയമായി പോകണമെങ്കിൽ അതു വളരെ കഷ്ടമാണ്.

നന്ദികാനായകന്മാരുടെ വിയോഗാവസ്ഥയിൽ വിപ്രലംഭശ്രംഗാരമെന്ന ധ്യാനേന പ്രത്യ

കുറച്ചൊട്ടുതന്നെ മനമകൃഷ്ടാപിവാണവും അസ്ഥാനത്താണ്. പ്രസ്തുത സദർത്തിൽ സ്വാനവേത്തിൽപ്പെട്ട, സുതസ്മരണ ഉമന്തരില്ലെന്ന മനസ്ഥിതി കേവലം അപലപുനീയമാണ്. പ്രണയമീനമായ ഏഴു ഹൃദയങ്ങൾ പ്രകൃതിയുടെ ചിത്രീകരണമുപേർപ്പട്ട വിശ്വേതദുഃഖം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ, മുറിപ്പെട്ടത സ്തോഹമസ്യനമായ പ്രലപനങ്ങൾ ശ്രംഗാരമയങ്ങളല്ല. അവ വായനക്കാരിൽ ശ്രംഗാരമിത്തമെ ഉല്പിപ്പിക്കുന്നമില്ല. വായനക്കാർ നായികാനായകന്മാരെടുക്കി അനുഭവിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അവിടെയും കരുണരസത്തിനാണ് കൂടുതൽ സ്ഥാനം.

ഏതായാലും കരുണരസമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനമെന്ന് വേട്ടതി “ഏകദേശം സകലന ഏവ” എന്നു സ്പഷ്ടമായിപ്പറയുന്നു. അദ്ദേഹിയായ വാത്മീകിയുടെയും അദ്ദേഹിയാം ഇതുതന്നെയാണ്. ചില പാശ്ചാത്യവിമർശകന്മാരും ഈ അദ്ദേഹിയെത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു. “Our sweetest songs are those that tell of stated tales” എന്നു ചെല്ലി പറയുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യഹൃദയത്തെ സ്തർശിക്കാൻ മുകഴിവില്ലാത്ത കരുണരസത്തെ നമുക്കുതന്നെയാണെന്നു ക

ണ്ടിട്ടായിരിക്കാം “അരിസ്റ്റോൾ” മുതലായ പല വിമർശകന്മാരും ശോകപര്യവസായിയായ നാടകങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നത്.

കരുണരസപ്രധാനമായ നാടകങ്ങൾ, അഭിനയിച്ച കാണുന്നവരും, കരുണരസപ്രധാനമായ കാവ്യങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരും, ദുഃഖിതരായ നായികാനായകന്മാരുടെ ദുഃഖംകണ്ടു്, അവരിൽ, സഹൃദയന്മാർക്കു് അനുഭവ തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെ, അവരുടെ ഹൃദയത്തെ അതു ശക്തിയായി സ്തർശിക്കുന്നു.

“വരികഹൃദയനാഥ വൈകികാണാൻ തിരുവടിമഴവിതൽ ചയ്യുപൻമാരാത്മൻ തരികവിമവിയുക്കു ദർശനംനീ കരുണപരിഷ്കാസിതാൻ ദയാലോ.” നായികയ്ക്കു നായകനോടുള്ള സ്നേഹബന്ധം കരുണരസത്തിൽകൂടി ചുരുങ്ങിത്തീർന്നു പ്രകുഷ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക.

ഏതായാലും രസങ്ങളിൽ, വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തെ സ്തർശിക്കാൻ കൂടുതൽ കഴിവുള്ള “മനം” “കരുണ” രസമാണെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം.

സുഖാനന്ദകല്പം .

(പഞ്ചാബ് സാലാമിസ്രി അഷ്ടവക്തം ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതു്)

ക്ഷയം, കുറ, ചെലിപ്പിൽ, ഹൃദോഗം, ധാതുക്ഷയം, രക്തക്കുറവും, പ്രസവക്ഷീണം ഇവകളെ മാറ്റി വെച്ചുവന്നതെ നിലനിറുത്തുവാൻ ഈ കല്പം സേവിക്കണം. ടി ബുക്ക് ഇനം!

വി. പി. അടക്കം രൂ: 1-ക്കു 4 ക. മാത്രം.

കുറ: ഡപ്പിക്കു് 2 ക.

മാനേജർ, ദിവ്യവൃദ്ധധരശാല,

മണലൂർ C. S.

സോപിയറുറപ്പയിലെ, വിദ്യാഭ്യാസം.

(மனமலம், உகுபாளி)

സാർവക്രവർത്തികളുടെ കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നും ഇലോം വ്യത്യസ്തമായെന്നും ഇന്നത്തെ സാധാരണ റഷ്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസം. നിഷ്കാളാസ്സ രണ്ടാമന്റെ കാലംപോലെ സാമാന്യജനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നിശ്ശേഷം പട്ടിണിഭയം അനുഭവിക്കുന്നു. പുരാതനപരമായ യാതൊരു വിജ്ഞാനവും അവർക്കു നൽകുന്നതാണ്. അവർക്കു സ്ഥാനത്തിനു കർശനമായ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളികളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുമുമ്പ് റഷ്യയിലെ മുക്കാൽഭാഗം പള്ളികളുടെയും നടത്തിയിരുന്നതും. വിശുദ്ധചിന്തയ്ക്കു വിരുദ്ധമിട്ട ക്രിസ്ത്യൻമതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലെ അന്ധഗുരുതയായിരുന്നു സർവ്വജനകാലത്തെ പാരമ്പര്യം. കേവലം അസംഭാവങ്ങളായ "ബൈബിൾ" കഥകളെ ഉപജീവിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം എത്ര പ്രയോജനമാണ് ഇന്നത്തെ ഏകാധിപത്യ ഭാവിതലമുറയ്ക്കു നൽകുക. നിഷ്കാളാസ്സ രണ്ടാമന്റെ കാലത്തുതന്നെ "ലോക്കൽ ബൈബിൾ" വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു സ്വന്തമായ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമാക്കിയതിനുള്ള മുൻപോട്ടുള്ള മതപരങ്ങളുടെ മാതൃകയായ കൗൺസിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുവന്ന പൊതുവിദ്യാലയ സ്ഥാപനം അല്പമൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവായു ശ്വാസിക്കുവാനും അത്രയും ഇടയുണ്ടാക്കി. എങ്കിലും ഉപരിപഠനത്തിനുള്ള വിദ്യാലയസ്ഥാപനത്തെ സേപ്റ്റോധിപത്യഭരണകൂടം തടച്ചും എതിർത്തിരുന്നതെന്നുമല്ല ലോക്കൽ ബൈബിൾ വിദ്യാലയങ്ങളിൽകൂടി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ദേശീയമനോധനവും യാഥാർത്ഥ്യ ഗ്രഹണമുണ്ടാകുമെന്ന് ഭയപ്പെട്ടതിനെത്തുടർച്ചയായിരുന്നു എല്ലാം "മിനസ്റ്റീരിയൽ സ്കൂളുകളായ" രൂപാന്തരവും ചെയ്തതിനു മിനസ്റ്റീരിയൽ സ്കൂളുകളോടനുബന്ധിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ വകയിലുള്ള സ്കൂളുകളെ നേരിടുന്നതിനായി, അവർ സേപ്റ്റോധിപത്യഭരണകൂടം ലോക്കൽ

അർബോർഡ് വിദ്യാലയങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവ
ക്കൊക്കെ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുമെന്ന കരു
തി അപയുടെ മേൽ വലിയ കരം ചുമത്തി തപരി
തഗതിയിലുണ്ടാകാവുന്ന ചുമതല സുരക്ഷിതം
തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. മിനിസ്ട്രിയിൽ
വിദ്യാലയങ്ങളും “പാരിഷ്” വിദ്യാലയങ്ങളും
രാഷ്ട്രീയമന്ത്രയ പ്രബുദ്ധമാക്കുവാൻ പര്യാപ്ത
ങ്ങളുള്ളതും അർജ്ജുനിയായുന്നതാണല്ലോ. അ
ങ്ങനെ ഒരു പ്രബുദ്ധത ജനതയ്ക്കുണ്ടാകരുതെന്ന
തന്നെ അറിഞ്ഞു അന്നത്തെ സ്ഥാപിതതാല്പ
ര്യങ്ങളുടെ അഗ്രഹവും. പൊതുജനം പ്രബു
ദ്ധമാണെങ്കിലേ ജനമിതാനുകൂലിയാണെന്ന സേപ
ച്ഛാധികാരമേണെന്നതേ ചോദ്യം ചെയ്തുള്ളൂല്ലാ
ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ അറിയാൻ മുമ്പാകെ വാദ
ക്കാരെയും റോസിൽ പാലങ്ങളുടെയും സന്താ
നങ്ങൾക്കു നൽകിയിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസരീതി കേ
വലം രാധാപക്ഷം പോലെ ഭിന്നമായിരുന്നു.
അട്ടിപ്പറ്റായി പച്ച കാണു ഈ നമ്പം സാധാ
രണക്കാരായ പാലങ്ങളുടെ കരം ക്രമേണ കര
ണ്ടുതുടങ്ങി. അവരുടെ നാമം രാജ്യം കോപവും
അടിക്കടി വളരുവാൻ അതു പ്രേരകമായി.
എലിമെന്ററി വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടുമാത്രം വി
ദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കാനേ അന്നു സാധാരണ
ക്കാരനു സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ചുരു കേണവും
ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം അവർക്കു അനുപലിച്ചിരുന്നി
ല്ല. വില്ലാപാലത്തും റാജ്യത്തിലെ സോവിയ
റ്ററവർഷമെന്ററ, കേവലം എലിമെന്ററി വി
ദ്യാഭ്യാസം മത്രം ചെയ്തിരുന്നവർക്കു അവർക്കു
ധികാരത്തിൽ വന്ന ഉടൽതന്നെ ന്യായാധിപ
സ്ഥാനവും മറ്റും കൊടുത്തതു് സേപാധാധിപ
ത്വപരമെന്ററിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തോടു
ണ്ടായതന്നെ പ്രതിഷേധം കൊണ്ടായിരുന്നു. നി
ക്കൊളാസ്സുണ്ടോടന്റെ കാലത്തു് പഴയകാല
ത്തുണ്ടാകിരുന്ന നിർദ്വയം കർക്കശ്യമായിരുന്ന
നടപടികൾക്കു അല്പമൊത്തമാറ്റം ഉണ്ടാക്കാതെ
യിരുന്നില്ല. 1857-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ചു
സ്താക്കുണ്ടാക്കു ചിനിസ്ട്രി” “ചെങ്കിടാർ.

(b) രാഷ്ട്രഭരണത്തിന്റെ പ്രാബല്യത്തിനും സ്വാ
 യത്തിനുമുള്ള സുസ്ഥിരതയ്ക്കും ജനത ന്യായ
 യമനു അറിവു സമ്പാദിക്കാതെയിരിക്കുന്നത്

(d) പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ വച്ചു നെ സ്വദായ രൂപീകരണം ചെയ്യുന്നതിനു ദേശവാസികൾക്കു അനുവാദം കൊടുക്കുക. റഷ്യൻജനസംഖ്യയിലെ പകുതിയിൽ കൂടുതൽ പരന്ന ഭിന്നചർഗ്ഗങ്ങളേയും മാധ്യമങ്ങളേയും അവയവരുടെ സ്വന്തം സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു സ്വന്തം ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകുക—ഇതൊക്കെ അന്ധിത്വം വിദ്യയാനന്തരം റഷ്യയിലാരംഭിച്ച പുതിയതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരിഷ്കരണങ്ങളും പ്രാഥമികതകളും. വിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻക്യാബിനറ്റിലെ ഒരുമെമ്പർകളുടെ അഭിപ്രായമെന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കുക. റഷ്യയിൽ, പ്രവിശ്യ, പട്ടണം, ഗ്രാമം

ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെയും, ഏതു ഗ്രേഡുകളിലും, ഒരു ജനകീയവിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ബോർഡുപോലെയാണു അതിന്റെ രൂപം. അതിന്റെ സൃഷ്ടി സോവിയറ്റ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മറ്റിയും സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ ഉപദേശകസമിതിയുടേതാണ്. റീവ് ഫിഷണൽ. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ പെരുമാറ്റങ്ങളിൽ ഭാഗഭാഗിത്വമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശം.

അവിടുത്തെ വന്ധിച്ച ജനസമൂഹത്തിൽ അടിയറച്ചുകിടന്ന അന്ധ്യത്തെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏഴാം പതിനാറാം വയസ്സുകൾക്കു കഴിയുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യണമെന്ന നിർബന്ധമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി ട്യൂഷൻഫീസ്സുകളെല്ലാം നിൽക്കൽ ചെയ്തിട്ടു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യവും സൗജന്യവും ഒന്നാപോലെ എല്ലാപേക്കും തുറന്നുവെച്ചുകൊടുത്തു. അവരുമുള്ള സ്കൂളുകളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വസ്ത്രങ്ങളും ഷൂസ്സും നൽകിയിരുന്നതിനു പുറമേ ഉച്ചയ്ക്കു നല്ല അപാഠപോലും കൊടുത്തുവരുന്നു. ദിനംതോറും വളരെ നേരം കമ്മ്യൂണിസറ്റ് റൂസിലാത്തങ്ങളിൽ മോശ്കോവ് പങ്കെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കുട്ടികളെ മാതാക്കളിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി പൊതുമുതൽ ചെലവു ചെയ്ത ഭേദമായ് വളർത്തിവരുത്തുന്നു. യുലത്തിന്റേയും വിപ്ലവവിരുദ്ധപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും ക്ഷാമനീന്റേയും പ്രത്യാഘാതമായ് നാട്ടും ചീറ്റം നഷ്ടപ്പെട്ട ഏകദേശം 60000 ശിശുക്കളെ കമ്മ്യൂണിസറ്റ് കാർ അവരുടെ ഭരണത്തിന്റെ പ്രാരംഭോചത്തുതന്നെ എടുത്തു അനാഥമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു സംരക്ഷിച്ചുപോന്നു. 1919 ൽ 30 പ്രവീശുകളിൽ ഏകദേശം 2000 കുട്ടികളെ കീൽനർഗാർട്ടൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുൾപ്പെടുത്തി.

പുതിയവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നട്ടെല്ലു അവിടുത്തെ തൊഴിൽപരമായ വിദ്യാഭ്യാസരൂപമായിരുന്നു. അപയിൽ 5 കൊല്ലത്തെ പ്രാഥമികവും 4 കൊല്ലത്തെ സെക്കൻററിയും വിദ്യാഭ്യാസം വ

ർഗ്ഗഭേദമന്യേ നിർബന്ധമായ് നൽകിയിരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ ഈ പഠിത്തത്തിനുശേഷം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപോകാം. പഴയ പൈതൃകപാഠ്യഭൂടെ സ്ഥാനത്തു പ്രകൃതിചാരം, ചരിത്രം, ഭാഷതന്ത്രം മുതലായവയാണു സോവിയറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ ഇന്നു സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവസാനത്തെ നാലു കൊല്ലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം പുറത്തു പോയാൽ തൊഴിൽപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് അവന്റെ രക്ഷകന്മാരെ സഹായിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയും. പെൺകുട്ടികളും ആൺകുട്ടികളും തുല്യമായ വ്യത്യാസവും കൂടാതെ വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ നേരിട്ടിരുന്ന പഠിക്കുന്നുണ്ട്. പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാദ്ധ്യ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ക്ലാസിനു പുറത്തു സ്വതന്ത്രമായ് ഇറങ്ങിപ്പോകാം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗൃഹപാഠങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാമോ റഷ്യയിലില്ല. ഒരോ ക്ലാസിനും കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനു ഒരു കമ്മറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു അദ്ധ്യാപകന്മാരോടൊപ്പവും നിത്യരീതിക്കും മിമകര്യങ്ങളിൽ ഉച്ചക്ഷേണം വിതരണം ചെയ്യുന്നതും അവരാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾതന്നെ പള്ളിക്കൂടം തുറന്നു വൃത്തിയാക്കണം. ഉച്ചക്ഷേണം പാകം ചെയ്യേണ്ടതും അവർതന്നെ. വിളമ്പിക്കൊടുക്കേണ്ടതും പാത്രങ്ങൾ കഴിച്ച് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതും അവരുടെ കടമതന്നെ. ഇതെല്ലാം എത്ര ചിട്ടയായ്തന്നെ നടന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ പൊതുവായ വല്ല ഡിസിപ്ലിനുമുണ്ടോ? അതുമില്ല. 1919-ൽ അവിടെ 400000 അദ്ധ്യാപകന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. സാറിന്റെകലശത്തു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇരട്ടി.

റഷ്യൻയൂണിയേഴ്സിറ്റികൾ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിനു ദാസ്യം അവലംബിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സാമൂഹികതത്വശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, സാഹിത്യം ഇവയെല്ലാം അന്നുത്ത ഏകാധിപത്യഭരണം, സെൽഷർ ചെയ്ത പഠിപ്പിക്കുവാൻ തരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പുതിയ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അവിർഭാവം അതിനെയെല്ലാം തമിടം മറിച്ചു സ്വതന്ത്രമിനത്യ വിധേയമാക്കി. 16-വയസ്സിനുമേലുള്ള കുട്ടികൾക്ക് യൂണിയേഴ്സിറ്റിപ്രസംഗങ്ങൾ കേ

രംഭം അനുവാദം കൊടുത്തു. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ (ഉപരി) മാക്സിമൻ ധനതത്വശാസ്ത്രം വഴിപോലെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു എല്പാടുകൾ ചെയ്തു. എവിടെയും സ്ഥിതിസമതപങ്ങൾ സാധകം ചെയ്തിട്ടു. ഇതെല്ലാം അയൽരാജ്യങ്ങൾക്കു വലിയ ഭീതിയും അസുരയുമുളവാക്കി. മറ്റു രാജ്യങ്ങൾ റഷ്യയുടെ ഉൽക്കർഷത്തിൽ (മറ്റൊരുമില്ലാത്ത) അമർഷംകൊണ്ടു—അവിടുത്തെ യൂണിയേഴ്സിറ്റിയിൽ 4 വർഷമായ്, ഒരു പത്രമോ, മാസികയോ, ലഘുലേഖയോ, മറ്റുമുള്ള നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു, 1921-ൽ അവിടുത്തെ ഒരു യൂണിയേഴ്സിറ്റി റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിട്ടുള്ളതു് പ്രസ്തുത സംഗതിയ്ക്കു മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നു്.

യൂണിയേഴ്സിറ്റികളിൽ തൊഴിൽ പരമായ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും കൂടാതെ “ചാക്കോഷണൽഡ്രെയിവിംഗ്” നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ തൊഴിലുകളേയും സംബന്ധിച്ച ശാസ്ത്രീയമായ വിജ്ഞാനമാണു ഇവർ റഷ്യൻവിദ്യാലയങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസചക്രപ്പിൽ “ഇൻസ്ട്രക്ടർ ട്രെയിൻ” എന്നൊരു സമ്പ്രദായം ഏറ്റെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ട്രെയിനിൽ സഞ്ചരിച്ചു അളക്കുവാൻ വിജ്ഞാനം നൽകുന്നതാണു് അ

തിന്റെ താല്പര്യം. എത്ര തണുപ്പുണ്ടായാലും ശരി ആ സമ്പ്രദായത്തിൽപ്പെട്ട പ്രബോധനത്തിനു 1000 അളുകളിൽ കുറയാതെ കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മൂലധനം അതു അർജ്ജിച്ച പ്രാബല്യം, സാമ്രാജ്യത്വം, യുദ്ധം ഇവയുടെ ദോഷങ്ങൾ മുൻനിർത്തിയിട്ടു് സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളും കുന്നിച്ച സമ്പത്തുകളുമൊക്കെ ദേശീയമാക്കുന്നതിനുവെല്ലു ശ്രമങ്ങളും, ചെമ്പടയുടെ മഹത്തായ സേവനോദ്രേകവും അതിന്റെ നേട്ടവുമൊക്കെയാണു് ഇൻസ്ട്രക്ടർ ട്രെയിനിലെ പ്രബോധനചിന്തകൾ. പ്രൈവറ്റുവായ നശാചകളൊക്കെ ദേശീയമാക്കി. വായനശാലകളുടെ എണ്ണം വളരെ വർദ്ധിച്ചു. ഇങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസപാലനാത്മക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യ വളരെ കൈ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അവരുടെ ജ്ഞാനശൃംഗം ഇന്നു വളരെ വളന്നിരിക്കുന്നു. റഷ്യയുടെ നാളതുപരെയുള്ള പരിവർത്തനമാണു് അതിൽ പല സൂനനുകളും വിമർശനദൃഷ്ടിയാ കാണാമെന്നുണ്ടെങ്കിലും, ഏതാനും സംഗതികളിൽ അവർ മറ്റുപല രാജ്യങ്ങളുടേയും മുന്നിലാണെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും ആ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തം, അവളെയൊഴിച്ചുള്ള മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കു അംഗീകാരയോഗ്യമായിട്ടു് അതുമേറെ ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല.

From Russian Soviet Republic.

SREE RAMA VILASAM BANK ALLEPPEY.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും,
പ്രതിമാസച്ചിട്ടിയും നടത്തുന്നതാണു്.

Proprietor N. Rama Pai,

തോഴിയോട്.

(കീഴ്കളം, ഏൻ. രാമൻപിള്ള. എം. എ.)

അമ്മട്ടപ്പാവിന്മേൽ രണ്ടിളംതന്നിടുക-
 ഉമ്മട്ടിവെക്കേണ്ട വെള്ളമാനം?
 നന്നൊരു ഭൂതലനക്ഷത്രം നന്നെ, മ-
 റൊന്നത്തിൽ നൽ നിഴലെത്താത്തോ.

* * * *

“തോഴി, നീ നോക്കുകക്കൊരിപ്പോൾ വന്നതൊ-
 ന്നാഴി മാതിന്നുനില്ക്കുൻപുറംപാലെ
 കൊച്ചെങ്കിലുമൊരു സിംഹത്തിൽ കുട്ടിവേ-
 ഡിച്ചാരുവെന്ന് വിളങ്ങുന്നില്ലി?”

എന്നാലു മിശ്ശൈ പലാപം കലയ്ക്കു പാ-
 നിന്നിവന്നൊന്നുവെക്കുന്നിടത്തോ?
 മത്തേങ്ങേറിക്കൊണ്ടൊക്കെത്തുന്നൊരു
 ഹസ്തിക്കുടന്നൊത്താലെത്തൊടയ്യും.
 ഇസ്തിതയ്ക്കൊന്നിടം മറുഭാഗംകൊണ്ടെൻ
 വേങ്ങ, നീചൊല്ലിയത് തോററുപോയോ?
 ചുറ്റുവന്നാലതു പോലൊരുതൊഹിത-
 മെന്നും വരാനില്ലെന്നെന്റെ പക്ഷം.

* * * *

തഞ്ചുതൻ തൽ മുഖത്താരിവെത്തുതേക്കുകു-
 പ്പുഞ്ചിരിപ്പുനിലാവെത്തുമ്പോ!

പേരും സപരംവരമണ്ഡപത്തിന്നിവൻ
 പ്രോദ്യൽ പ്രയോണം പാകിടുന്നു.
 അകാശമണ്ഡലം തന്നിലശേഷവും
 ഓകാനിശാകാണെന്നുവണ്ണം.
 തൽക്കാന്തികളെതിരെ! മിക്കൂപലേയ-
 മുറിക്കൊള്ളുന്നല്ല വന്നിങ്ങൽഞ്ചാല!
 പ്രജോതനൽ തന്നെ അണന്നനേരത്തു
 പജോത വൃന്ദങ്ങളെന്നുപോലെ.

* * * *

അല്ലല്ലങ്ങേൻ സഖി, പാക്കുകൊരു കുളി-
 വില്ലെന്നുപോൽ മഹാഗാഢധീവന്തെ
 കില്ലൊരുതെല്ലം താനില്ലാതയല്ലാസാൽ
 കല്യാണാനന്ദത കൈയിലേന്തിയല്ലോ.

പേശലമാമിദ്രകാർമുകത്തൊന്നി
 വീശുന്നകാർമുകിൽച്ചാത്തുപാലെ
 കാമാതി കോമള ശ്രീമയപിഗ്രഹൻ
 സോമവിരമ മനോഭിരമൻ
 എത്രയുമുത്തുംഗ മിഷനുണ്ണത്തര-
 മുലമിപ്പെന്നതും ചിത്രമത്രേ.

പൊൻ തിരുമയം മലയാസമേൽക്കില്ലേ
 ചെന്തളിർ കൈത്തലം നോവുകില്ലേ”

38

എന്നാതിക്കൊണ്ടൊരു നീണ്ടകടാക്ഷമാ-
 മിന്ദി പാപ്പുതുമലമെല്ലെ,
 രാമകുമാരൻ ചാത്തിക്കൊടുത്തിട്ടു
 കുമിനിത്തയ്യ പരം ചൊല്ലിയിട്ടും.

42

“ഞാൻ പലമന്ദത്തിൽച്ചെല്ലു പുണ്യാൽകരം
 താൻഹമമാന്തിന്നാണുതോഴി!
 അയ്യച്ചേരേജ സി താനീയുവാഗ്രിമൻ
 കോഴിയിലേതിന്നും പോരമെന്നോൻ.
 ഹാരവാണാസനം പാക്കിവിവന്നൊൻ
 സാരമില്ലെന്നതും വന്നുകൂടും.”

48

* * * *

ഇത്രയുംചൊന്നതും വില്ലുകുവച്ചതു-
 മിത്രിലോകങ്ങളും ഞെട്ടും മട്ടിൽ
 ഹാ! ശിവധാപമൊടിഞ്ഞിടി കേട്ടതും
 വാഴ്ത്തുമൊന്നിപ്പെന്നായിവന്നു.

52

26 കൈൽജനം ജനംകും കടമ്പിൽതെ
 പ്രേമപ്പൊൻ മൊട്ടുകുളിപ്പോലും

ഇന്നിയിങ്ങീവിധം നിന്നാലൊക്കില്ലെന്ന-
 ഞ്ഞാൻ അണ്ണാറുതോഴിചൊല്ലിച്ചൊല്ലി,
 തിങ്ങുമുറത്തോഷത്താൽ തുളിക്കുളിച്ചവ-
 ഉള്ളുള്ളിൽകൊണ്ടുപോയ് സപാമിനിയെ.

58

കവിതാമഞ്ജരി.

(രണ്ടാം ഭാഗം.)

വില രൂപാ ഒന്ന്.

ഗ്രന്ഥകർത്താ: പുലിയന്നൂർ എസ്സ്. രാമയ്യർ അവർകൾ.

(മിനച്ചൽത്താലൂക്കിനെ സ്पर्ശിക്കുന്നതായിത്തന്നെ ഏഴ്കവിതയുണ്ടു്.)

മാർക്ട് ഏതാനും വടക്കിൽ അവർകളുടെ, പ്രൈവറ്റ് വിൽക്കുന്നവരുമായ അവകാശിക പഠിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു.

ധാരാവാഹിനിയായ വാഷ്പസരം, വിശിഷ്ടമായ രചന, ശോഹനമായ ഭാവന, നവനവോല്ലേഖങ്ങൾ, ഹൃദ്യമായ വൈഭവീരിതി, ആകർഷകങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങൾ. സിദ്ധപ്രകാശിവാമണിയായ അവതാരകർ പറയുന്നതിൽ അല്പം ശ്രദ്ധിക്കുകതന്നെ. കാലം അവസരങ്ങളിൽ പരിഭാഷിതകളുടെ സമ്മർദ്ദത്താൽ കവിഹൃദയത്തിലോളംതല്ലിയ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ മൂർത്തരൂപങ്ങളാണു് 'കവിതാമഞ്ജരി' യുടെ ഈ ദ്വിതീയഭാഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പതിനാറുചണ്ഡികാദ്യങ്ങൾ. ഉജ്ജ്വലമായ ദേശഭിമാനം, അർദ്ധസംസ്കൃതഭാവമുള്ള അഭിപ്രായഭക്തി, പ്രകൃതിവിചിത്രസദർശനമാത്രയിലുള്ള വാക്യ അർപ്പണം, അമേയമായ ഭൂതാനുകമ്പ, അലംബമായ ഈശ്വരഭക്തി, മുതലായ കവിഹൃദയത്തെ ചവിട്ടിച്ചിട്ടുള്ള വികാരങ്ങളുടെ സന്ദർഭാനുസരണയുക്ത ചിത്രങ്ങളാണു് ഓരോ കവിതയിലും അന്ധിയാനി നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. കവിയുടെ രചിതവ്യക്തി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമെന്നും, കവിയുടെ ഭാവനയും ആഴിയിലെ തരംഗപരമ്പരപോലെ ഉത്തമമായിരിക്കുന്നുവെന്നും പിന്നെയും പറയുന്നു.

ചന്ദ്രാപ്രസ്സിന്റെ സന്ദർഭമായ അച്ചടി

കമനീയമായ കവർ!

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഇതരകൃതികൾ.

1. ശ്രീവിഷ്ണുപാദാദികേശാനന്തവർണ്ണനേക്കാളും(സവ്യാഖ്യാനം) 1 രൂ.	6. മേഖനമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 2 രൂ.
2. കവിതാമഞ്ജരി 1-ാംഭാഗം 8 അ.	7. ദീപിപർ 8 അ.
3. രാജഭക്തി (കവിതാസമാഹാരം) 1 രൂ.	8. ശിവരാത്രിയുത്സവം (തുളുൽ) 6 അ.
4. അഞ്ജലി (കൃഷ്ണാവതാരസംഗ്രഹം) 1 രൂ.	9. ബോധനമാലിക 1-ാംഭാഗം 8 അ.
5. സുഖാചന (ഗദ്യകാവ്യം) 1 രൂ. 8 അ.	10. ഭക്തിദീപിക (കുറുനിരൂപണം) 4 അ.

പുലിയന്നൂർ ബുക്ക് ഹൗസ്

A. O & P. O; പാലു;
ബ്രാഞ്ച് തൊടുപുഴ.

മാനേജർ—ചന്ദ്രാപ്രസ്സ്,
ചാല, തിരുവനന്തപുരം.

മഹാപാപനങ്ങൾ.

(സന്യാസകൻ ഡി. ശ്രീമാൻ നമ്പൂതിരി, മൃഗാരംഭം.)

അത്യാഗ്രഹം കാമം ഇവ ശക്തികൂടിയ വി
കാരങ്ങളാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു; എ
ന്നാൽ അത് ഏതൊന്നാണ്. ഏറ്റവും ശക്തികൂ
ടിയതും നിത്യബ്രഹ്മാഭിരുചിയായിട്ടുള്ളത് മിഥ്യ
ഭിമാനമത്രേ. ഷെറിഡൻ.

ഉത്തമകൃത്യങ്ങൾ മണിനദിയിലെപ്പോലെ
അകാശത്തിൽ മാറാറിരിക്കാത്തതാണ്. റിച്ചർ.
ലോകത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള
ഒരു ജീവിതമല്ല, ലോകത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേ
ണ്ടി വിവിധയാഗിക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതത്തെ
യാണ് സ്വർഗ്ഗമാകാത്ത നയിക്കുന്നത്.

സ.പി.ഡൽബർഗ്.

ബോധശക്തി നശിപ്പിച്ചു് അഭിരുചിയിൽ പ
കരം കണക്കുകൂട്ടലും സ്വാഭാവികമായ ഉപയോഗിക്കുന്ന
തും ജീവിതത്തിൽ ഒരു ഉത്തമമായ ഭാരമായി പല
പ്പോഴും കാണപ്പെടാറുള്ളതായ ഒന്നാണ്
യുക്തി. ഫ്രാൻസിസ്.

മനസ്സിന്റെയൊരമ്പലം കൊള്ളാം ശരീരത്തി
ന്റെയൊരമ്പലം കൊള്ളാം അവസര തുരുമ്പാണ്.
സാമുവൽ സൈമൺ.

ഏറ്റവും ദുർബ്ബലനായ ഒരു ജീവിതത്തിലും
തന്റെ ശക്തിയെല്ലാം ഒരു വസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീ
കരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യം
യാദിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ അതിശക്തനാ
ണെങ്കിലും പലതിലും ശ്രദ്ധവെയ്ക്കുകയാണെ
ങ്കിൽ അല്പമെങ്കിലും നേടാൻ ശക്തനാവുക
യില്ല. കാർ ലൈൻ.

മനുഷ്യജീവിതം കർമ്മത്തിൽനിന്നും സാധന
ശക്തിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ്. ഉത്ത
മമായ കർമ്മത്തിലോ ശമാന്തകമായ സാധന
ശക്തിയിലോ പഠിപ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നതിന്റെ ഏ
റ്റക്കൂറയിൽ അനുസരിച്ചാണ് ജീവിതം ഫല
പ്രദമാകുന്നത്. ക്യാനൻ വിൽ.

സാഹിത്യകാരന്മാർ പലപ്പോഴും ചിന്തയുടെ
മഹത്വത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടു്; അവർ എല്ലാ
കാലത്തെയും ചാർമയുടെ സ്വാധീനശക്തി
ചെലുത്താറുണ്ടു്. എന്നാൽ പ്രവർത്തനത്തി
ലുള്ള സാമാന്യീകമായ മഹത്വം അവർ വള

രെടുത്തതായി മാത്രമേ പ്രാപിച്ചു കാണാറുള്ളൂ.
സൈമൺ.

തീരുമാനിക്കുക എന്നാൽ തീരുമാനിക്കുക
എന്നാണർത്ഥം—അതായത് ഒന്നും ചെയ്യാതി
രിയ്ക്കുക. ബേക്കൺ.

സ്വഭാവം എന്നത് പരിപൂർണ്ണമായും ക്രമീക
രിച്ച ഇച്ഛാശക്തിയാണ്. നോവലിസ്.

വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ നാലാണ് (1) വിവേ
കവും ബുദ്ധിയും. (2) ധൈര്യം സ്ഥിരത അ
ചഞ്ചലത (3) സാത്വികതയും സൂക്ഷ്മ അത്മ
നിയന്ത്രണം (4) ന്യായം ധാർമിക ചിന്ത.

പ്ലാറ്റോ.

പുസ്തകങ്ങളോട് ചോദ്യംചെയ്യാൻ നമുക്ക്
നിവൃത്തിയില്ല അവയ്ക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ
ശക്തിയില്ല. അവയ്ക്ക് അതുകൊണ്ട് നമ്മെ
പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ലതന്നെ.

സോക്രട്ടീസ്.

നിങ്ങൾക്ക് വലിയവനാകാൻ ഇച്ഛയുണ്ടാ
എന്നാൽ എളിയവനാകാൻ ശ്രമിക്കുക. വി
സ്കൂതവും ശംഭാവമായ ഒരു സൗധം കെട്ടി
പ്പൊക്കാൻ നിങ്ങൾക്കിച്ഛയുണ്ടോ, എന്നാൽ
വിനയത്തിന്റെ അടിത്തറ അദ്ദേഹം പണിയുക.
സെൻറ് അഗസ്റ്റിൻ.

അഭിമാനത്തിന്റെയും പാപങ്ങളുടെയും
വ്യത്യാസം ശരിയ്ക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ
വിജ്ഞാനം. അദ്ദേഹത്തോടു് ഉന്നതവും ശാന്തവും
നിശ്ചലവുമാണ്; ബോധത്തോടു് അനിശ്ചിത
വും ആപൽക്കാരവും പ്രകൃത്യാധാരമാകുന്നു. ക
ന്റ മനുഷ്യന്റെ അംഗീകൃത വലിപ്പമുള്ളതാണ്.
മറ്റേതു് അവനെ ചെറുതെ വീക്ഷിയ്ക്കുന്നു. ഒന്നു
അനേകായിരം ഗുണങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമാണ്. മറ്റേ
തു് ഒട്ടുമിക്കാലും ദോഷങ്ങളുടെയും ജന്മഭൂമിയും.
മാർഫ്റ്റ്.

പരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിൽ സകല വി
ശ്വാസാർപ്പണവും ആപൽക്കാരമായിത്തീർന്നു.

ലാസ്സൻ (തുടരും)

മാതൃഭാഷാഭ്യസനം.

BY

(വിദ്യാർത്ഥി)

കുട്ടികളെ! നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ മലയാളപള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവിക്ഷണം നടത്തുന്നത് സേപ്രദമല്ലെ. എന്നാൽ ഇത...

നമ്മുടെ വഞ്ചിനാട്ടിൽ വളരെക്കാലങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. കൊല്ലവർഷം 1042-മാണം ഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർ മന്ത്രിപിറത്തെ അന്ന് അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മന്ത്രിസത്തമനായ നർ. ടി. മാധവമഠനാണ് ആ പദ്ധതിയുടെ ജനകീയത്വം. അങ്ങനെ എൺപതു കൊല്ലം മുൻപ് ആരംഭിച്ച പദ്ധതിയുടെ ഫലമാണ് ഇന്ന് രാജ്യമാകമാനം കണ്ടുപോരുന്ന നാട്ടഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ. 1042-നു മുൻപുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പ്രചാരനായ ഒരു മന്ത്രിസത്തമൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—“ഈ വഞ്ചിഭൂമിയിൽ ദേശീയപാഠശാലകൾ ധാരാളം ഉണ്ടു്. ആ വിദ്യാലയങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു് നിത്യോപയുക്തമായ അറിവു നല്കുന്നതിനു് പര്യാപ്തമാണു്. വായന, എഴുത്തു്, കണക്കു് ഇവ അഭ്യസിക്കുന്നതിനു് ഗ്രാമവാസികൾക്കു് അചമ്പതുടെ ഗ്രാമത്തിൽതന്നെ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്.”

ഈ മന്ത്രിസത്തമന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് ക്രിസ്തുവിഭാവവും ക്രിസ്തുസമയത്തു് നിശ്ചിതവിധം പഠിപ്പിക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉപയോഗി. അതാതു ക്രിസ്തുക്കൾ അനുയോജ്യമായ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനു് ഒരു പാഠപുസ്തകക്കമ്മിറ്റിയും, അവയെ മുദ്രണം ചെയ്യുന്നതിനു് അയ്യങ്കുളവും സ്ഥാപിച്ചു. ഈ രീതിയിൽ പാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 1042-ൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് ഇരുപതിനായിരം രൂപാ അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ

യാണു് ഇന്നത്തെരീതിയിലുള്ള പാഠശാലകൾ ഈ നാട്ടിൽ ഉത്ഭവിച്ചതു്.

അത്തരംതന്നെ ലുള്ള പരിഷ്കൃതപാഠശാലകൾ നാട്ടിൽ അധികപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി 1044-ൽ സർക്കാർവകയല്ലാത്ത പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു് സഹായധനം കൊടുക്കുന്ന ഏറ്റവും ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെയാണു് ഗ്രാമരൂപക്കൂടുകളുടെ ആവിർഭാവം.

ബാലന്മാരെപ്പോലെ ബാലികമാരെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണല്ലോ. പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനു് അന്ന് പുരുഷന്മാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1045-മാണു് പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ നാലു സ്ത്രീപാഠശാലാരംഭിക്കുന്നതു്. ഈ നാട്ടിനു് സിദ്ധിച്ചതു്.

1047-ലെ പാഠശാലകളുടെ അകെ എണ്ണം 181 ആയിരുന്നു.

ദേശഭാഷാഭ്യസനത്തിനു് സംസ്കൃതഭാഷാജ്ഞാനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തേയും മറ്റും പശ്ചാത്തോഷിച്ചു് 1064-ൽ സംസ്കൃതപാഠശാല ആരംഭിച്ചു. 1069-ലെ പാഠശാലകളുടെ എണ്ണം 2658-ാം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം 119,046-ാം ആയിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പല പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു വിദ്യാഭ്യാസകോഡു് (Education code) പുതുതായി 1070-ൽ നടപ്പിൽ വരുത്തി. അതാതുകൂടി പട്ടികജാതിയിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് പ്രത്യേകസൗകര്യം പ്രദാനം ചെയ്തു. അദ്ധ്യാപകവൃത്തി പരിശീലിക്കുന്നതിനു് കാലാചിതമായ ഒരു നാഷണൽസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു.

നാട്ടഭാഷാമുഖ്യപരീക്ഷ. അദ്ദേഹം 1072-ൽ ആരംഭിച്ചതു് 1072-മാണു്. 1077-ൽ നാട്ടഭാഷാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷുകൂടെ പാഠിപ്പിക്കുന്ന

മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തി. അങ്ങനെ നാട്ടുഭാഷാ പാഠശാലകൾ അംഗീകാരം—ദേശീയപാഠശാലകളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

1085-ലാണ് നവീനവിദ്യാഭ്യാസകോഡ് നടപ്പായത്. അ വർഷം മുതലാണ് മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയിലെ മദ്രാസ് കോളേജ് പരീക്ഷയ്ക്കു സമമായ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ ഫീവിംഗ് പരീക്ഷ നടത്തുന്ന ഏല്പാട് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു് അംഗീകൃതം.

1092-ൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും പ്രയോജനത്തെയും പരിഗണിച്ച് സംസ്ഥാനമൊട്ടു പരിഷ്കരണത്തിലൂടെ പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് പത്തുവർഷം രൂപാ അനുവദിച്ചു കാണുന്നു.

ഇതിനെ തുടർന്നുവന്ന വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരങ്ങൾ അനവധിയാണ്. സർവ്വകലാശാലാ സ്ഥാപനത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതി ത്വരിതപ്രായമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളല്ലോ കൂടാതെ നിർമ്മാണിത വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി!

ഇവയെല്ലാം പുറമേ ദേശീയമാഷകളായ മലയാളത്തിനും തമിഴിനും ഇംഗ്ലീഷ് പാഠശാലകളിലെ ഫൈനൽ ക്ലാസ്സുകളിൽ സിദ്ധിച്ചുവന്ന സ്ഥാനം പ്രശംസാർഹമാകുന്നു. ഏതു പുതിയ കാര്യവും മാതൃഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥിക്കുവാനും ആലോചിക്കുവാനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതും അവർ പഠിച്ചതിന്നു നൂറുവും സുഗമവും തന്നെല്ലെ!

“ജയലക്ഷ്മി ആയുർവ്വേദമാർഗ്ഗം.”

ആലപ്പുഴ, തിരുവിതാംകൂർ.

പല്ലകൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

ജയലക്ഷ്മി പബ്ലിസി.

പല്ലിന്റെ ഉടനീളം പഴുപ്പ്, രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ, ഫുളക്കം, പൂളിപ്പ് മുതലായ സങ്കലവിധ രോഗങ്ങളെയും വേരോടെ നശിപ്പിച്ച് വായു സുഗന്ധവും, രുചിയും, പല്ലിന് ഉറപ്പും ധാരാളവും കൊടുക്കുന്നതു്.

പാക്കറ്റ് ഒന്നു് രണ്ടു്. 100 പാക്കറ്റിന് 10 രൂപ. 50 പാക്കറ്റിൽ കുറഞ്ഞു് വി. പി അയയ്ക്കുന്നതല്ല.

II. ഞങ്ങളുടെ ഗർഭരക്ഷാഗുളിക.

ഗർഭിണികൾക്കു ഉണ്ടാകാറുള്ള വായുരക്ഷാഭം, ഛർദ്ദി, കുമിളുപറ്റവും, നീരു്, മോനക്കറുപ്പ്, ശ്ലേഷ്മക്കറുപ്പ്, മുത്രദുഷ്ടങ്ങൾ, ഗർഭമിടം, ഗർഭശാഷം മുതലായ സങ്കലവിധ ഉപദ്രവങ്ങളെയും മറ്ററി സുഖപ്രസവത്തെയും, ആരോഗ്യത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു അനുഭവസിലക്ഷ്യം.

ഒ(1) ഗുളിക കൂടെങ്ങിയ ഡപ്പി ഒന്നു് വില രൂപ ഒന്നുമാത്രം.

N. B. ഇവിടെ ഏല്പാവിധ ആയുർവ്വേദ ഭക്ഷ്യങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു് വില്ക്കുന്നതും, രോഗവിമുക്തം ആയി അറിയിച്ചാൽ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു് ഭക്ഷ്യങ്ങളും വി. പി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്.

വൈദ്യൻ, വി. കൃഷ്ണപിള്ള,

Reg: No. 567, Class A (Tr. M. P. ACT)

ഭാരതീയ സംഗീതം.

By

ലീല (കമകം)

കലാരംഭകത്തിന്റെ കഴിവിന്റെ വിജയപരകയുടേതി, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾക്കുശാശ്വതവുമാനവുമൊരുപോലെ പകർന്ന്, യഥാർത്ഥവിശ്രാമസുഖം അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സൃഷ്ടി വിശേഷമാണ് സംഗീതം! മനുഷ്യന്റെ പ്രതിഭാവിഭാവസങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശകമല്ല; അവന്റെ വികാരങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു; എന്തോടൊന്നു ബീജിതമാക്കി സർവ്വവിധത്തിലുമിടങ്ങിപ്പോകുന്നു, ഭക്തിമധുരമായ പ്രേരണമുപേരിച്ചു മനുഷ്യതം സൃഷ്ടിക്കാൻ പരമം അതിന് സാധിക്കുന്നു. ഭാരതീയ സംഗീതകലയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അവിതർക്കമായ ഒരു ചരമമാണ്.

അസംഖ്യം അണ്ടുകളെ അഭിമാനപൂർവ്വം ചെല്ലിക്കടന്ന ഒരു വിശുദ്ധചരിത്രമാണ് നമ്മുടെ സംഗീതത്തിനുള്ളത്. പരിഷ്കാരങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളും ശക്തിപൂർവ്വം വികസിച്ചുനില്ക്കുന്ന ചൊരിച്ച അദ്ധ്യായങ്ങൾ അതിനെ സവിശേഷമലങ്കരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കു നിസ്സംശയം പറയാൻ സാധിക്കും.

ഋഗ്വേദത്തിന്റെ പ്രാരംഭമുതൽ സംഗീതത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുസ്ഥിരമാകിട്ടത്. ദേവന്മാർക്കു ദൂരക്കുറേപ്പറ്റുന്ന അവർക്കു ദൈവസ്വരത്തിൽ തന്നെ ഉച്ചരിച്ച് സന്തുഷ്ടനായിവന്ന ഒരു കാലം കേൾക്കുവാനുണ്ടായിട്ടുണ്ട്, തന്മൂലം മിന്നിക്കുന്ന പ്രകാശം അലങ്കാരമനുഭവിച്ച ഒരു ജീവസ്സുള്ള കാലമായിരുന്നു. വേദങ്ങൾ മുഴുവൻ കർവനത്തിൽ ചെല്ലുന്നതു കൊണ്ടുണ്ടായേക്കാവുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അഭിമാനിക്കാൻ അത് പൈതൃകം ശക്തമാക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി, ഭാരത പരിഷ്കാരനിമിത്തം മൂന്നു സ്വരങ്ങളിലൂടെ വേദമന്ത്രങ്ങളെ അപരിഷ്കരിച്ചു അവർ ഉത്സുകരായി. ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം

മിക്കുന്ന “മദ്ധ്യസ്വരം” “കീഴ്സ്വരം” “മേൽസ്വരം” അതിനെ മൂന്നു സ്വരങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചു. അന്നത്തെ പൈതൃകശ്രേയോന്മാരെല്ലാം ഐക്യഹൃദയം പുനരീതി സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി അത് ക്രിസ്തുവർഷത്തിനുമുമ്പായി നാലു നൂറ്റാണ്ടി അഞ്ഞൂറുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സംഭവിച്ചതാണെന്നാണ് ആധുനിക ഗവേഷണത്തിൽ നിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നത്.

ഋഗ്വേദകാലം കാച്ചുകുടി പരിഷ്കാരം സംഗീതത്തിന് സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. 3500 B. C. ആയപ്പോഴേക്കും മൂന്നുസ്വരങ്ങളിൽ നിവർന്നുപോന്നിരുന്ന വേദഗാനം ആധുനികകാലത്തെ പരായണരീതി സ്വീകരിച്ചു 2500 B. C. വരെ സംഗീത പുരോഗതിയിൽ വിശേഷസംഭവങ്ങളാണു കടന്നു കിട്ടിയതുപോലെ.

നാമഭാഗം സംഗീതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പഴയ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാലാവസ്ഥയിരുന്നു. ഭാരതീയ സംഗീതകലയെല്ലാം പ്രചോദനമോതിക്കാലത്താണ്. പുതിയ സ്വരങ്ങൾ അസംഖ്യമെണ്ണം സംഗീതത്തെ ധന്യമാക്കിത്തുടങ്ങി “സപ്തസ്വരങ്ങൾ” എന്നും കൊണ്ടുതീർക്കാവത്തായിരുന്നു. 2500 to 1500 B. C യ്ക്കുമിടയ്ക്കുള്ള ചെറിയത്തുളള കാലം സപ്തസ്വരസ്ഥാനം ക്ഷിപ്രസാധ്യമാക്കി. അതിന്റെ ആവിർഭാവത്തിൽ അഭിമാനംകൊണ്ടു സംഗീതകല, ഇനിയും പലതും നേടാനുള്ള ആവേശവുമായി വീണ്ടും പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു.

മഴയും കനവും വർഷിക്കുവാൻ “അഞ്ചുകയും” (1500 to 1000 B. C.) “ഗ്രാമവും” (1000 to 500 B. C) നവ പരിഷ്കാരങ്ങളു

മാതി ഉദിച്ചുയർന്നു. അനേകം സ്വരങ്ങളും, “മന്ദ്രം, മധ്യം, താരം” എന്ന തുസ്ഥായികളും സംഗീതകലയ്ക്കിടയ്ക്കും നേടിക്കൊടുത്തു. പഠനനിനിയുടെയും യാജ്ഞവല്ക്യൻ്റെയും കൃതികളിൽ ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ വിശദവിവരം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്തു് നിലവിലിരുന്ന നിരുന്ന സ്വരങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികയും നമുക്കു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമ്മാനിക്കുന്നുണ്ട്. “അർദ്ധസ്വരകാവ്യം” തുസ്ഥായികളുടെ ആഗമനത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. “ഗ്രാമകാവ്യം”ത്താണ് സംഗീതം കൂടുതൽ വ്യാപ്തിയും വിശദവുമായിത്തീർന്നു്. സംഗീതത്തോടു് സാഹിത്യം സംബന്ധിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് അവിസ്മരണീയമാണ്.

ഭാരതീയരുടെ പുതിയനയങ്ങളാണ് സംഗീത ചരിത്രത്തിൽ വിപ്ലവാത്മകമായ തുറക്കുന്നതു്. കെട്ടുറപ്പില്ലാത്തതായിരുന്ന സംഗീതകലയെ പരിപൂർണ്ണപ്രാപിച്ച ഒരു ശാസ്ത്രവിശേഷമായി സമുദയലോകത്തിന്നു മുന്തിയവ തരിപ്പിക്കാനായിരുന്നഭൂമന്തിന്റെ പരിശ്രമം മുഴുവൻ വിശ്വപരിശ്രമമായ “നാട്യശാസ്ത്ര”ത്തിൽക്കൂടി അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിച്ചു് സാധിച്ചുവെന്നതന്നെ പറയാം. വൈകാല്യം നിറഞ്ഞ അന്നത്തെ സംഗീത രീതികളെ “ശാസ്ത്രീയമാ” രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചു് പരിപൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കൂടാതെ, 22 ശ്രുതികളും അതിൻ്റെ വേർതിരിവ് സ്വരങ്ങളുംകൂടി ഭാരതനാട്യ പ്രദാനം ചെയ്ത പഴയ ‘ഗ്രാമ’ത്തിൻ പകരം ‘ജാതി’ എന്ന പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിമതിയിന്നുമാണ് നാം നേടിയതു്.

“സാമംഗാദയൻ” “സംഗീതമന്താകരം” ആണ് സംഗീതലോകത്തെ അടുത്തതായി ധന്യമാക്കുന്നതു്. 400 to 500 A. D. യ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള “ജാതിരത്നം” അഥവാ “ഗ്രാമരത്നം” എന്ന രീതിയെക്കുറിച്ചൊരു സമ്പൂർണ്ണവിവരണം ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. 15 ഭുജനാഗങ്ങൾ, അതിൽ 10 ഭുജനാഗങ്ങൾ ഉള്ളതായ 20 ഭുജനാഗങ്ങൾ അതേ ഭുജനാഗങ്ങൾക്കും “പാഷ്ട്യ, വിഭാഷ, ആര്യ, മോഷ” എന്നീ വിഭാഗങ്ങൾ, അങ്ങിനെ പലതും അദ്ദേഹം സ്വകൃതിയുടെ പ്രകാരത്തിൽക്കൂടി കലാപലകത്തിൻ കയ്യെച്ചു. മാത്രമല്ല

ജനകാഗങ്ങളെ “പുരുഷാഗങ്ങളാ”യും ശേഷിച്ചവയെ “സ്ത്രീാഗങ്ങളാ”യും അദ്ദേഹം നാമകരണം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ എന്തു കൊണ്ടോ ഇവകളുടെ എണ്ണം അനിശ്ചിതമായിരുന്നു. പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളും കാണില്ലായിരുന്നു. ആ ദോഷം സംഗീതപ്രസ്ഥാനത്തിനപ്പോൾ ധാനി ഒന്നുമുണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു പല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കു മതുകാരണമായി, എന്നുള്ളതു വിസ്മയിപ്പാത്തതല്ല.

1200 മുതൽ 1500 A. D. വരെയുള്ള ചുരുക്കം അടുത്തതായി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷയിക്കുന്നതു്; “മ.ഗമാഗിണി പരിചാരപ്രസ്ഥാനം” എന്ന രാഗവിഭജന രീതിയാണിടയ്ക്കുവെക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം പ്രധാന പരിഷ്കാരം! അനുഗൃഹീത സംഗീതജ്ഞന്മാരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ മിന്നയുടെ അനന്തരഫലമായിട്ടാണീ പുതിയരീതി സംഗീതം സ്വായത്തമാക്കിയതു്. ഇതിനെക്കുറിച്ചൊരു രസകരമായ ഇതിഹാസവുമുണ്ട്. പരമാരിയൻ്റെ പഞ്ചശിരസ്സുകൾ പ്രദാനം ചെയ്ത പഞ്ചരാഗങ്ങൾ പര്യവേഷിച്ചയുടെ അനുഗൃഹീതമായി മനോരമ രാഗവുമായി സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹം പുരുഷരാഗങ്ങളായി എന്നും, അവയ്ക്കു് ഭാരതത്തക്കു് അഞ്ചുരാഗിണികൾ പതിമാലാഭിഭൂതരായി എന്നും ഭാരതപതിക്കും ജന്മരാഗങ്ങളെന്നപേരിൽ പഞ്ചകന്യകകൾ പുത്രിമാരായി ജനിച്ചുവെന്നൊക്കെയൊന്നാകുമായുടെ ചുരുക്കം. ഈ രീതി ഉത്തരഭാരതീയമായിരുന്നു കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നതു്. അവിടത്തെ രാജാക്കന്മാരുടെ മകന്മാർക്കു് ആഗതിയെക്കുറിച്ചു് ഈ രീതി അനന്യസാധാരണമായ അഭിപ്രായത്തെ അറുന്ന് പ്രാപിച്ചതു്. പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ “പുരുഷാഗം” എന്ന സംഗീതവിഭജനത്തിൻ്റെ അന്ത്യമായ സകലരാഗങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംഗീതപ്രസ്ഥാനം രൂപവൽക്കരിക്കാൻ പരിശ്രമം നടത്തിയതായിട്ടുപോലും രേഖകളുണ്ട്. ഇവ കൂടാതെ കൃഷ്ണമതം, ധനുരമതം, ശിവമതം, ഭാരതമതം എന്നീ നാലുമതങ്ങളും അന്നു് പ്രചാരപ്രാപ്തിയിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഭാരതരത്ന സംഗീതപ്രസ്ഥാനം

നാരുടെ അവനയെ ചെണ്ടണിയിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

ഇങ്ങനെ, അനന്യസാധാരണമായ പരിചയം നവിശേഷങ്ങളോടെ വളർന്നുവന്ന സംഗീതത്തിന്റെ പ്രകാരത്തിൽ കടുത്ത കാലിതരംകുലത്തിൽ ഒരു കാലാവസ്ഥയാണ് അടുത്തതായി ഉദയം ചെയ്തത്. വളരെക്കുറച്ച കാലത്തേക്കുമാത്രമേ അതുനിവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂവെങ്കിലും അതിന്റെ ഫലം ദേഹരമായിരുന്നു. സംഗീത രത്നാകരത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത അനുഭവിച്ചുകൊടുക്കാൻ അന്നുള്ളവർ വിമുഖമായിരുന്നു. അങ്ങനെയുടേയും അലസതയുടേയും മദ്ധ്യത്തിൽ കൂടിയുള്ള സംഗീതാധിപതനത്തിന്റെ കൃപകൃഷ്ണിയുള്ള പ്രചാരം തട്ടത്തുനിറുത്തുവാൻ നിവർത്തിക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് കൃതികളിലില്ലായിരുന്നു. ഈ പരിക്ഷിന്നാവട്ടത്തിലായിരുന്നു “മേളകന്താക്കളുടെ” ഉദയം!!! വിജയനഗരത്തിന്റെ മന്ത്രാധിപനായിരുന്ന രാജാമാത്യന്റെ പ്രയത്നഫലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം അന്നുണ്ടായിരുന്ന എഴുപതുരാജങ്ങളെ ഇരുപതു “മേളങ്ങളുടെ” കീഴിലാക്കി വിഭജിച്ചു. പക്ഷേ ഈ ഇരുപതു മേളങ്ങളിൽ പതിനഞ്ചെണ്ണം മാത്രമേ യഥാർത്ഥമേളങ്ങളായി അദ്ദേഹം കരുതിയുള്ളൂ! ശേഷിച്ച അഞ്ചെണ്ണം പതിനഞ്ചിന്റെ ഉൾപിരിവുകളായിരുന്നു. ഈ നവപരിഷ്കാരം കൂടാതെ ‘സ്വാമേളകലാനിധി’ എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥരചനയും ‘സംഗീതരത്നാകരത്തിന്റെ’ ഒരു സ്വതന്ത്ര വിശദീകരണവും കൂടി അദ്ദേഹം സാധിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു “Standard musical instrument” എന്ന നിലയിൽ പീണയെ അദ്ദേഹം വളരെക്കുറച്ചു ഋഷിമാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു! ഈ മഹാരാജാവിന്റെ സേവനാധിപനായിരുന്നതിൽ കീഴിൽ പരിപൂർണ്ണപ്പെടാനുള്ള യോഗം ലഭിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ് ദക്ഷിണഭാരതീയ സംഗീതം ചേർന്നു പരിപൂർണ്ണമാകാൻ താങ്ങി, വടക്കേഇന്ത്യയെല്ലാവിധ വിഷമിക്കാതിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം സംഗീതലോകം അനർഹമായ അഭിമാനമായി കരുതുന്നവനാണത്രെ, സംഗീതചരിത്രത്തിലെ ഒരു പരിവർത്തനവുമായും അ കാലഘട്ടം മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം നിറഞ്ഞ ഭട്ടനവധി വർഷങ്ങൾ സംഭവനവയ്ക്കു

സംഗീതപുരാണത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണമാണ് “വെങ്കിടമഹിയുടെ” കാലത്ത് നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നത്. സംഗീതശാസ്ത്രത്തിന്റെ വികാസം പരിപൂർണ്ണമാക്കി അധുനികകാലത്തിന്റെ മംഗലവേദിയിലേക്കു പരിവർത്തിച്ചതദ്ദേഹമാണ്. അന്ന് പ്രചാരത്തിലിരുന്നിരുന്ന രാഗങ്ങളെക്കൂടാതെ സംഗീതത്തിനർഹിക്കാത്തവയെന്ന രാഗങ്ങൾ മുഴുവനുംകൂടി സംയോജിപ്പിച്ച് എററും ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു സംഗീതപദ്ധതി രൂപവത്കരിച്ചതും അദ്ദേഹമാണ്. പാശ്ചാത്യയോജനയ്ക്കു പുറമെ അതുതന്നെ വിചാരമാക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഭാരതീയരാഗങ്ങൾക്കനുഗ്രഹീതമായ രൂപവും സ്വഭാവവും നൽകി, 72 മേളകന്താക്കളുടെ കീഴിൽ അദ്ദേഹം വിഭജിച്ച സംഗീതലോകം നേടിയിരുന്ന രാഗങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികതയോടൊത്തു വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ പഠിച്ചശേഷം മാത്രമാണദ്ദേഹം “72 മേളകന്താപദ്ധതി” നടപ്പിലാക്കിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന 72 മേളകന്താക്കൾ കൂടാതെ, 12 സ്വാമീസ്വരങ്ങളുടെ വിവിധസമ്മേളനംകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന മേളകന്താക്കളും കൂടി അതിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരുന്നു. 1660 A. D. യിൽ രചിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ “ചതുർദണ്ഡി പ്രകാശിക” എന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിലിതിന്റെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണചിത്രം നമുക്കു തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്. വീണ, ശ്രുതി, സ്വാമം, മേളം, താഴം, ഗീതം, പ്രബന്ധം, നാളം തുടങ്ങിയ വിവിധ സംഗീതശാലകൾക്കും അ കൃതിയിൽകൂടി വിശദംനിറഞ്ഞ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വെങ്കിടമഹി തുടങ്ങിയവെച്ച പദ്ധതിതന്നെ ചോണിനാ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു പുതിയ പരിഷ്കാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം സംഗീതത്തിലുണ്ടാകേണ്ട മാവശ്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ച ശാസ്ത്രീയതയ്ക്ക് കൂടിയാണ് മേളകന്താപദ്ധതി രൂപീകൃതമായിട്ടുള്ളത്. പുതുചിന്തകളും പുത്തൻ പരിഷ്കാരങ്ങളും വിരമിക്കുന്ന സംഗീത പുരാണത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തായിരുന്നെന്ന് നമുക്കുവെക്കുമതിമാനത്തോടെ പറയാം!!!

(തുടരും.)

വിജ്ഞാനവിമി.

രാജ്യപതി ആചാര്യപ്രാവിനിയോടു “വിദ്യാത്മികർ പ്രവരണം നടത്താമോ” എന്ന ചോദ്യം ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ “അതുതന്നെ യാതൊരു അപർ ചെയ്യുകയാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിദ്യാത്മികർ അപരരുടെ രാജ്യവാദർശങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളവരല്ല. അവരെ മറുക്കുകക്കുറിച്ച് ഉപദേശങ്ങളാക്കാനിടയുണ്ടു്. അവരുടെ പ്രമേയങ്ങൾ തന്നെയും ക്കുറിക്കുന്നതാക്കുമായിരിക്കുവരുവൽക്കരിക്കുന്നതു്” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതു ചില വിദ്യാത്മികർക്കു രുചിച്ചിട്ടില്ലെന്നറിയുന്നു. ബാല്യവും യൗവനാഭാവവും സാധാരണ അങ്ങനെയാണു്. നല്ലതു ചിന്തയും, ചിന്ത നല്ലതുമായി തോന്നുന്ന പ്രായമാണതു്. ഭൗതികദാഷതയാൽ വിദ്യാത്മികർക്കുതടയാത്തതു്.

* * * *

ഈശ്വരൻ, പിതാവു്, മനുഷ്യൻ, സാമാന്യജാതർ ഈ തത്വമാണു് അധ്യാപനവിഷയമെങ്കിൽ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ മതാധ്യാപനത്തെക്കുറിച്ച് ആർക്കു് വൈപരീത്യത്തിനു വഴിയില്ല. എന്നു് വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി അവിനാശിവിംഗം ചെട്ടിയാർ മദ്രാസ് അസംബ്ളിയിൽ പ്രസ്താവിക്കു ഉണ്ടായി. വിദ്യാത്മികളെ ഈ തത്വം പഠിപ്പിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും ആശാസ്യം. പ്രായമായവർ ഇതറിഞ്ഞെങ്കിലും അതിലും അത്യാവശ്യം. ഇതിനു വിരുദ്ധമായ മതപഠനമാണു് ഇന്ത്യയുടെ അധഃപതനത്തിനു കാരണം.

* * * *

ആദ്യമായി വാച്ചു നിർമ്മിച്ചതു്. 1490-ൽ. ന്യൂറോംബർഗ്ഗുകാരനായ പീറ്റർ വീലർ എന്ന ആളാണു്.

ഗ്രന്ഥവിഹാരം.

മണികണ്ഠമാലാ.

By

എസ്. കെ. ആചാരി.

വില. ണ. 8.

ശ്രീവിഖാസംപ്രസ്സ്,

തിരുവനന്തപുരം.

ഈശ്വരനിൽതന്നെ സദാ മനസ്സിനെ രമിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണു് ഭക്തി. ഈ ഭക്തി—ഭഗവൽപ്രേമം—ഒരു യഥാർത്ഥകവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽകൂടി വെളിയിൽ വരുമ്പോൾ കാവ്യരൂപം കൈക്കൊള്ളുന്നു. നാരായണീയം, ഇരുപത്തിനാലുവൃത്തം, പതിനാലുവൃത്തം മുതലായ വിശുദ്ധസ്തോത്രങ്ങളും അതേസമയം അമൂല്യ സാഹിത്യങ്ങളുമാണു്. സ്വദുരിതനിവാരണമാ

ണു് ഭക്തിയുടെ ഉദ്ദേശമെങ്കിലും അതു പരാമർശത്തിന്റെ പശ്ചിമ എത്തിച്ചേരുമ്പോഴാണു്, കവി കൃതാത്മനാകുന്നതു്.

പ്രശസ്തയുവകവിയായ ശ്രീ: എസ്സ്. കെ. ആചാരി അവർകൾ കരുണാമുത്തിയായ ശ്രീ ശബരിഗിരീശനോടു്, തനിക്കുള്ളനിഷ്പക്ഷഭക്തി “മണികണ്ഠമാല” രൂപേണ സഹൃദയസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു. ഗദ്യത്തിലും പദ്യത്തിലും അനേകായിരം പുസ്തകങ്ങൾ ശാസ്ത്രവിനോദങ്ങളു മുതലെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. നെല്ലിമേഖലമുതൽ മഹാകവിയുടെ “ശാണകാഹളം” വരെ ആസ്തോത്രപരമായ ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. വലുതും ചെറുതുമായ ഭാവനകൾകൊണ്ടു് അവരവരുടെ കഴിവിനുതക്കവണ്ണം എത്രതന്നെ കോരിയെടുത്താലും വരുന്ന ഒരു ഭരതൂത തീർത്ഥമാണു് മണികണ്ഠന്റെ മനോജ്ഞനാമം. അതിന്റെ

അനന്തങ്ങളായ അവതാരങ്ങളിൽ അസുയപ്പെട്ട നാളുകൊണ്ടും പ്രയോജനമില്ല.

അവസാനം സ്വാമിയുടെ നാമമുദ്ര ഫടിച്ചി ചിട്ടുള്ള അറു ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഈ മാലും കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പന്തളഭൂപാലൻ ശാസ്താവ് ശിശുരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായതുമുതൽ ശബരിമലക്ഷേത്രോൽപത്തിവരെയുള്ള പ്രസിദ്ധ കഥാപുസ്തകനാടകീയ സന്ദർഭവും തഴുകമാറ്റം, സരസമായും സംക്ഷിപ്തമായും ഇതിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 ഭാഗങ്ങളിലായി അകെ 168 പാട്ടങ്ങൾ ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അദ്വൈതത്തിൽ വിഗ്രഹാരാധനയെ സ്ഥാപിക്കുകയും ഭക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെയും, തദ്വൈത ശാസ്ത്രവിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തെയും വാഴ്ചയും ചെയ്യുകൊണ്ട് കവി കഥാരംഭം നിവഹിക്കുന്നു. 2-ാംഭാഗം മുതൽ ക്രമേണ കഥമാത്രം തുടരുകയാണ്. ശബരിമലതീർത്ഥാടനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശം എങ്ങനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക.

വേസമുദ്രം കടന്നു ഹാ! മോക്ഷമാം
പരമം കൃപണിമെത്താൻ സ്വപുത്രരെ
പരിചരിപ്പിക്കയോ ദേവി! വഞ്ചിഭൂ-
ജനനി! പ്രത്യബുദ്ധ്യപ്പാ! പാഹിമാം.

സംസാരദുരിതത്തിൽനിന്നും മുക്തിനേടാനുള്ള അല്പാസമാണ് അണ്ടുതേറ്റം വഞ്ചിഭൂമി സ്വപുത്രരായ നമ്മളെക്കൊണ്ട് ചെയ്തിക്കുന്നത് ശബരിമലപ്പോക്കിന്റെ—ഈ നിഗ്രഹംതന്നെ ഒരു സ്തോത്രകാരന്മാരും ഇത്രഭംഗിയായി പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. പാപനിവാരണ വിഷയത്തിൽ അയ്യപ്പനുള്ള അമേയപ്രഭാവത്തെ കവി ഭാവനചെയ്യുന്നരീതി രോമാഞ്ചമണിയിക്കുന്നതാണ്. ഹരഹരിപ്രേമഗംഗാകളിദജാ-
മിളനപാവനസ്താന പ്രാവട്ടമി
അവവിനാശനി തപ്രസമജന-
സുഖമരുളുകെന്നയ്യപ്പാ! പാഹിമാം.
നിഷ്പളകുവാസനയൽ നിന്നും പൊട്ടിപ്പറപ്പെട്ട അനേകം ഐതന്യഭാവനകൾ ഈ കാവ്യതല്ല

ജന്തെ കമനീയമാക്കുന്നുണ്ട്. പരപരിമിതി ദുഷ്കാന്തപ്രദർശനത്തെ തടയുന്നു. വിഷയസൗകര്യം മാത്രം ചിദ്ഘന-
വിഷയമാക്കിട്ടും സംയമിപ്പോൽനൂപൽ
മുറയ വിട്ടാമുദണ്ഡരചകൃതത്തെ
മുറണം ചെയ്തതാമ്.....ഈ പണ്ണനയുടെ
സ്വാമസ്വം സമുദയസംഭവമാണ്.

പന്തളയുടെ പാവനത്തെ എത്ര മുരട്ടിയിട്ട് വരികളിലാണ് പ്രകാശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്—
കോടനേകാടിപ്പെഴും പാപപങ്കം
പാട നാരിപ്പിക്കുമ്പുണ്യരാത്രി
കാടറി നേര കാലിൽ ജെണ്ണാൻ
നേടുന്നു സംതൂലി ശ്രീ ഭൂതനാഥ—സ്വാമിയുടെ പാദജെണ്ണാൻ പാപനാശിനിയാത പന്തളവിശുദ്ധി നേടാൻ ദേവൻ സ്വാമസ്വം മണ്ഡിയിൽ ഭോവാന്റെ നേക്കുള്ള ബഹുമാനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് സേകരമായിരിക്കുന്നു.

നിജമനനി ഗദശമനമഹേഷധി
തിരഞ്ഞുവന്നമാൻ കരുണാഞ്ജയേ!
മുരട്ടുകൂടാതെ താൻ കളഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കുള്ള
ദുരിതമഹാപ്രാധി മണിക്കണ്ഡ!.....മണിക്കണ്ഡൻ
അവസാനമായി, പന്തളഭൂപതിക്കു നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിൽ കവി ഐതന്യലോകത്തിന്റെ വ്യാപകമായ ചിന്താപരിധിപരെ പറഞ്ഞുതുറന്നു.

ദേവമുഖിയകൾ സമസ്തരം
സോദരതാ കലനമമാതിക
ജാതസൗഹൃദം കാണുന്നതിൽ പാപം
മോദമില്ലയേ! മംഗളം മംഗളം!
മുരട്ടേത്തിൽ, ഇത്ര അശ്വഭംഗിയും ഭക്തിയും തികഞ്ഞ ഒരു ശബരിമലസ്വാമികീർത്തനങ്ങളിൽ ഇത് ഒട്ടും അപ്രായനമല്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം അശ്വഭംഗീയത്തിലുള്ള ദുഷ്ടികൊണ്ട് സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ചിലദിക്കിൽ സാമാന്യവായനക്കാരെ വിഷമിപ്പിച്ചേക്കാം. മേലിൽ സ്വകൃതികളിൽ സർവ്വംഗീണമായ ലാളിത്യം സന്ധാദിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥകാരൻ യത്നിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും—

K. S. P.

VIDYABHIVARDHINI

License No. 455.

Dated 28-11-1945

Reg. No. T. 116.

വരിസംഖ്യ.

പരസ്യക്രമം.

ഒരു വർഷത്തേക്ക് 5 ബ്രി: രൂ.

സ്ഥിരപരസ്യക്കാർക്ക്. ഒരു പ്രാവശ്യത്തേക്ക്

ഒറ്റ പ്രതിക്ക് 8 ബ.

മുഴുപ്പേജിന് 50 രൂ. 8 രൂ.

ഇൻഡ്യയ്ക്കു പുറമേ 6 ബ്രി: രൂ.

അരപ്പേജിന് 30 ,, 6 ,,

,, ഒറ്റ പ്രതിക്ക് 10 ബ.

കാൽപ്പേജിന് 20 ,, 4 ,,

ലേഖകന്മാരോട്:—

ലേഖനങ്ങൾ കടലാസ്സിന്റെ ഒരു വശത്തുമാത്രം വൃത്തിയായി മഷികൊണ്ടെഴുതി ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുമാസവും 15-ാം തീയതിക്കകം ഇവിടെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയച്ചിരിക്കണം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു സൗകര്യമില്ലാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ അതിലേക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പ് അയച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

വരിക്കാരോട്:—

ഇതേവരെ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ഈ ലക്കം കിട്ടിയാമുടൻ പണം മണിയാർഡർ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷ.

വി. പി. ഏപ്പാട് ഇരുകൂടും നഷ്ടകരമാകയാൽ വരിസംഖ്യ എപ്പോഴും മുൻകൂറായിത്തന്നെ അയച്ചിരിക്കണം.

അഫീസ്സിലേക്ക് അയക്കുന്ന എല്ലാ കത്തുകളിലും മാസികയുടെ നാമ്പറിൽ കാണുന്ന അവരവരുടെ രജിസ്റ്റർ നമ്പർ കൂടി കാണിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

പണസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ, മണിയാർഡർ ഇവ മാനേജറുടെ മേൽവിലാസത്തിലും, ലേഖനസംബന്ധമായവ എല്ലാ പത്രാധിപരുടെ മേൽവിലാസത്തിലും അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്.

N. B. അഭിപ്രായത്തിനയയ്ക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ 2 പ്രതിവീതം അയച്ചിരിക്കണം. മാസിക ഇംഗ്ലീഷ് മാസം 15-ാം തീയതിക്കകം കിട്ടാത്തപക്ഷം വിവരം ആഫീസിൽ അറിയിക്കണം.

Date.....
MANNARKKAD

മാനേജർ,

വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി, കൊല്ലം.